பாரதிச் செய்யுள்

திரட்டு

பால நீதிச் செய்யுள் நூற்றிரட்டு

[நீதிவெண்பா உரையுடன்]

இண்டர்மீடியேட்

(முதற்பகுதி—ஐந்தாம் ஸ்டாண்டர்டுக்கு)

மாக்மில்லன் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,

சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, லண்டன்.

திவான் பஹதூர்—வி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் இயற்றிய

இயற்கை விளக்க வாசகங்கள்

சிறுவயதிலேயே 'ஸையன்ஸ்' என்னும் இயற்கை ஞானத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச் சிறிது சிறிதாகப் புகட்டவேண்டுமென்பது இப்பொழுதுஉயர்ந்த கல்வியதிகாரிகள் பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேல்நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில், பாலர் வகுப்புமுதற் கொண்டே இயற்கைஞானம் கற்பிக்கப்படுவது அவசியமாய் விட்டது. நம் நாட்டிலும் பிள்ளைகள் அறிவில் சிறந்து வளர்ந்து தம் நாட்டுக்கும் தங்களுக்கும் உபகாரிகளாவதென்றால், நம் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இயற்கைஞானம் போதிப்பது அவசியமாதல் வேண்டும். பல வருஷங்களுக்கு முன்னேயே இவ்வுண்மையை அறிந்து, காலஞ்சென்ற திவான் பஹதூர்—வி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் இயற்கைவிளக்க வாசகங்கள் என்ற தொகுதியில் பல பாட புஸ்தகங்கள் எழுதி வெளியிட்டார்கள். அவை கல்வியதிகாரிகளாலும் உபாத்திமார்களாலும் மிகவும் பாராட்டப்பட்டன. ஆனால் அவை எழுதப்பட்ட காலத்துக்கும் தற்காலத்துக்கும் இடையே, இயற்கை ஞானமும் போதனா முறையும் மிக விருத்தியடைந்துள்ளபடியால், அவ்விருத்தியை அனுசரித்து அவை யாவும் திருத்தி மாற்றி விரித்துப் புதுமுறையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவ்வ வருமாறு:

				ரூ.	அ.	பை
முதல் புஸ்தகம்	...	...	...	0	2	0
இரண்டாம் ,,	...	...	...	0	3	0
மூன்றும் ,,	...	...	...	0	4	0
நான்காம் ,,	...	...	...	0	5	0
ஐந்தாம் ,,	...	...	...	0	6	0

திவான் பஹதூர் ச. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள்,

ஐ. எஸ். ஓ., ஓ. பி. ஈ., எப். ஆர். எச். எஸ். (லண்டன்.)
எம். ஆர். ஏ. எஸ். (லண்டன்.) தொகுத்த

தமிழ் இலக்கியத் திரட்டு

ஒரு நாட்டாரின் நாகரிக விருத்தியை அளவிட்டறியச் சாதனமாயிருப்பது அந்நாட்டாரின் இலக்கியமே. நம் தமிழ்நாட்டு முற்கால இலக்கியம், பிறநாட்டு முற்கால இலக்கியங்களுக்குப் பின்வாங்காத பெருமையும் அருமையும் உடையதாயிருக்கிறது. ஆயினும், அது தற்கால மாணவர்க்குப் பயன்படா வகையில் பரந்து கிடக்கிறது. அதனை மாணவர்க்குப் பயன்படும் வகையில் சிறுசிறு பகுதிகளாகத் திரட்டிக்கொடுப்பதே இத்தொகுதியின் நோக்கம். இதில் இதுகாறும் இரண்டுபகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

பகுதி I. (14 வசனபாடங்கள், 12 செய்யுட்பாடங்கள்.)	0	12	0
பகுதி II. (15 வசனபாடங்கள், 8 செய்யுட்பாடங்கள்.)	0	8	0

பால நீதிச் செய்யுள்

நூற்றிரட்டு

[நீதிவெண்பா உரையுடன்]

இண்டர்மீடியேட்

(முதற்பகுதி—ஐந்தாம் ஸ்டாண்டார்ட்டுக்கு)

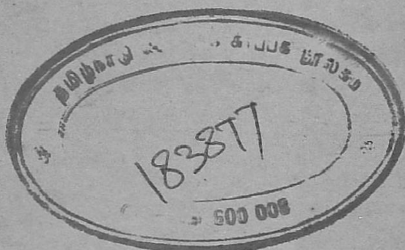

மாக்மில்லன் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,

சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, லண்டன்

1928

 [விலை, $2\frac{1}{2}$ அணா.

உள்ளுறை:.

1. நீதிவெண்பா.

நீ தி வெ ண் பா

மூதுணர்ந்தோ ரோதுசில மூதுரையைப் பேதையேன்
நீதிவெண்பா வாக நிகழ்த்துவேன்—ஆதிபரன்
வாமான் கருணை மணியுதரம் பூத்தமுதற்
கோமான் பெருங்கருணை கொண்டு.

(பதவுரை.) பேதையேன் - அறிவில்லாதவனாகிய யான், ஆதி பரன்-முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானுடைய, வாமம் மான்-இடப் பாகத்திலே பொருந்திய உமாதேவியார், கருணை மணி உதரம் பூத்த-அருளினாலே தமது திருவயிற்றினின்றுந் தோன்றுவித்த, முதல் கோமான் பெரும் கருணை கொண்டு-மூத்த பிள்ளையாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய பெருமையாகிய அருளினால், மூதுணர்ந் தோர் ஓது சில மூதுரையை-பேரறிஞர்கள் சொல்லிய சில நீதி மொழிகளை, நீதிவெண்பா ஆக நிகழ்த்துவேன்-நீதிவெண்பா என் னும் நூலாகப் பாடுவேன்.

தாமரைபொன் முத்துச் சவரங்கோரோசனைபால்
பூமருதேன் பட்டுப் புனுகுசவ்வா—தாமழன்மற்
றெங்கே பிறந்தாலு மெள்ளாரே: நல்லோர்கள்
எங்கே பிறந்தாலு மென் ? 1

(ப-ரை.) தாமரை-தாமரையும், பொன் - பொன்னும், முத்து-முத்தும், சவரம்-சாமரையும், கோரோசனை-கோரோசனையும், பால்-(பசுவின்) பாலும், பூமருதேன்-பொலிவாகியதேனும், பட்டு-பட்டும், புனுகு-புனுகும், சவ்வாது-சவ்வாதும், ஆம் அழல்-எரிகின்ற நெருப் பும் (ஆகிய இவைகள்), எங்கே பிறந்தாலும் எள்ளார்-எந்த இடத்தி லே பிறந்தாலும் (ஒருவரும்) இகழார்: (அவைபோல) நல்லோர் கள் எங்கே பிறந்தாலும் என் - நல்லவர்கள் எங்கே பிறந்தாலும் என்ன ? (இகழப்படமாட்டார்.)

அரிமந் திரம்புகுந்தா லானை மருப்பும்
பெருகொளிசேர் முத்தும் பெறலாம்;—நரிநுழையில்
வாலுஞ் சிறிய மயிரெலும்புங் கர்த்தபத்தின்
தோலுமல்லால் வேறுமுண்டோ? சொல். 2

(ப-ரை.) அரி மந்திரம் புகுந்தால் - சிங்கத்தின் குகையிற் போனால், ஆனை மருப்பும் - யானைக்கொம்புகளையும், பெருகு ஒளிசேர் முத்தும் பெறலாம்-மிகுந்த ஒளியையுடைய முத்துக்களையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம், நரி நுழையில்-நரியினுடைய குழியில், சிறிய வாலும்-எளிய வால்களும், மயிர்-மயிர்களும், எலும்பும்-எலும்புகளும், கர்த்தபத்தின் தோலும் அல்லால்- கழுதையின் தோல்களுமல்லாமல், வேறும் உண்டோ சொல் - வேறு (உயர்ந்த) பொருளும் உண்டோ? நீ சொல்வாயாக. (பெரியோரை அடுத்தால் உயர்வும் சிறியோரை அடுத்தால் தாழ்வும் கிடைக்கும் என்பது கருத்து.)

அறிவன் பகையேனு மன்புசேர் நட்பாம்;
சிறுவன் பகையாம்: செறிந்த—அறிவுடைய
வென்றி வனசரன்முன் வேதியனைக் காத்தான்முன்;
கொன்றதொரு வேந்தைக் குரங்கு. 3

(ப-ரை.) அறிவன் பகையேனும் - அறிவுள்ளவன் பகைவனானாலும், அன்பு சேர் நட்பு ஆம்-அன்புபொருந்திய நட்பைப் பாராட்டுவன்; சிறுவன் பகை ஆம்-மூடன் (சினேகனானாலும்) பகையையே பாராட்டுவன்: முன்-முன்னாளில், செறிந்த அறிவு வென்றி உடைய வனசரன்-மிகுந்த அறிவையும் வெற்றியையும் உடைய ஒரு வேடன், வேதியனைக் காத்தான்-ஒரு பிராமணனைக் (கொலையினின்று) காப்பாற்றினான்; குரங்கு ஒரு வேந்தைக் கொன்றது-(அறிவில்லாத ஒரு) குரங்கு ஓர் அரசனைக் கொன்றது.*

மென்மதுர வாக்கால் விரும்புஞ் சகம்; கடின
வன்மொழியி னாலிகழு மண்ணுலகம்;- நன்மொழியை
ஓதுகுயி லேதங் குதவியது? கர்த்தபந்தான்
ஏதபரா தஞ்செய்த(து)? இன்று. 4

(ப-ரை.) சகம்-பூமியிலுள்ளவர்கள், மெல் மதுர வாக்கால் விரும்பும்-(ஒருவருடைய) மென்மையாகிய இன்சொல்லைக் கேட்டலினால் விரும்பிப் புகழ்வர்; மண்ணுலகம்-அப் பூமியிலுள்ளோர், கடின வல்

* இக்குறியிடப்பட்ட செய்யுட்களிற் குறிக்கப்படும் கதைகளை நூலிறுதியில் அனுபந்தத்திற் காண்க.

மொழியினல் இகழும்-கடுமையாகிய வன்சொல்லைக் கேட்டலினல் (வெறுத்து) இகழ்வர்; நல் மொழியை ஓது குயில் ஏது உதவியது-நல்லிசையைக் கூவியுண்டாக்குகின்ற குயில் (உலகத்தாருக்கு) எதனைக் கொடுத்தது? கர்த்தபம் ஏது அபராதம் செய்தது-(வன்மையாகக் கத்துகின்ற) கழுதை என்ன பிழையைச் செய்தது? இன்று-(இரண்டும்) இல்லை.

பகைசேரு மெண்ணன்கு பற்கொண்டே நன்னு
வகைசேர் சுவையருந்து மாபோற்-றொகைசேர்
பகைவரிட மெய்யன்பு பாவித் தவராற்
சுகமுறுத னல்லோர் தொழில். 5

(ப-ரை.) நல் நா-நல்ல நாக்கு, பகை சேரும் எண்ணன்கு பல் கொண்டே-பகையையுடைய முப்பத்திரண்டு பற்களையுந் துணையாகக் கொண்டே, வகைசேர் சுவை அருந்துமாபோல்-பலவகைப்பட்ட உணவுகளை உண்ணுந் தன்மைபோல, நல்லோர் தொழில்-நல்லவர்களுடைய செய்கை, தொகைசேர் பகைவரிடம் மெய்யன்பு பாவித்து-மிகுந்த பகைவர்களிடத்தில் மெய்யன்பைப் பாராட்டி, அவரால் சுகம் உறுதல்-அவர்களால் (தாம்) இன்பத்தை அடைதலாம்.

காந்தனில் லாத கனங்குழலாள் பொற்பவமாம்;
சாந்தகுண மில்லார் தவமவமாம்;-ஏந்திழையே!
அன்னையில்லாப் பிள்ளை யிருப்ப தவம்; அவமே,
துன்னெயிறில் லாருண் சுவை. 6

(ப-ரை.) ஏந்து இழையே-ஏந்திய ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணே, காந்தன் இல்லாத கனம் குழலாள் பொற்பு அவம் ஆம்-நாயகனில்லாத பாரமாகிய கூந்தலையுடைய பெண்ணின் அழகு வீணும்; சாந்த குணம் இல்லார் தவம் அவம் ஆம்-பொறுமைக்குணம் இல்லாதவர்களுடைய தவம் வீணும்; அன்னை இல்லாப் பிள்ளை இருப்பது அவம்-தாயில்லாப்பிள்ளை இருப்பது வீணும்; துன் எயிறு இல்லார் ஊண் சுவை அவம்-நெருங்கிய பற்களில்லாதவருடைய போஜனச் சுவை வீணும்.

வருத்தவளை வேயரசர் மாமுடியின் மேலாம்;
வருத்த வளையாத மூங்கில்—தரித்திரமாய்
வேழம்பர் கைப்புகுந்து மேதினியெல் லாந்திரிந்து
தாழுமவர் தம்மடிக்கீழ்த் தான். 7

(ப-ரை.) வருத்த வளை வேய்-வளைக்க வளைகின்ற (இளைய மூங்கில்), அரசர் மாமுடியின் மேல் ஆம்-அரசர்களுடைய பெருமை

யாகிய முடிக்கு மேலே (சிவிகைக்கொம்பாய்) உயர்வை அடையும்; வருத்த வளையாத மூங்கில்-வளைக்க வளையாத (முற்றிய) மூங்கில், தரித்திரமாய் வேழம்பர் கைப்புகுந்து-தரித்திரப்பட்டுக் கழைக்கூத் தாடிகளுடைய கையிற்போய், மேதினி எல்லாம் திரிந்து-பூமியெங் கும் அலைந்து, அவர் அடிக்கீழ் தாழும் - அவர்களுடைய காலின் கீழாகி இழிவை அடையும். (இளமையில் கஷ்டப்பட்டுப் படித்த வர்கள் உயர்வடைவார்கள்; படியாதவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பது கருத்து.)

நொய்தாந் திரணத்தி னொய்தாகும் வெண்பஞ்சின்
நொய்தா மிரப்போ னுவலுங்கால்;-நொய்யசிறு
பஞ்சுதனி னொய்யானைப் பற்றுதோ காற்(று) ? **அணுக**
அஞ்சுமவன் கேட்ப தறிந்து. 8

(ப-ரை.) நுவலுங்கால்-சொல்லுமிடத்து, இரப்போன்-யாசகன், நொய்து ஆம் திரணத்தின் நொய்து ஆகும் வெண்பஞ்சின்-நொய்ம் மையாகிய துரும்பினும் நொய்ம்மையுடைய வெண்பஞ்சினும், நொ ய்து ஆம்-(மிக) நொய்மையுடையவனும்; காற்று-காற்றானது, நொ ய்ய சிறு பஞ்சுதனின் நொய்யானை பற்றுதோ-நொய்ம்மையாகிய எளிய பஞ்சைப் பார்க்கினும் (மிக) நொய்ம்மையுடையவனாகிய இவனை அடித்துக்கொண்டு போகாதோ? (ஏனெனின்), அவன் கேட் பது அறிந்து அணுக அஞ்சும்-அவன் (ஏதேனும்) கேட்பான் என் பதை அறிந்து (அது அவனுக்குக்) கிட்டப்போதற்குப் பயப்படும்.

ஒருபோது யோகியே; ஒண்டளிர்க்கை மாதே!
இருபோது போகியே யென்ப:—திரிபோது
ரோகியே; நான்குபோ துண்பா னுடல்விட்டுப்
போகியே யென்று புகல். 9

(ப-ரை.) ஒள் தளிர்க்கை மாதே - ஒள்ளிய தளிர்போலுங் கைகளை யுடைய பெண்ணே! ஒருபோது யோகி-ஒருபொழுது (உணவு) யோகிக்கும், இருபோது போகி-இருபொழுது (உணவு) இல்லறத்தானுக்கும் உரியன, என்ப-என்று அறிஞர் சொல்லுவர்: திரிபோது உண்பான் ரோகியே-முப்பொழுதுண்பவன் வியாதி யாளனே; நான்குபோது உண்பான் உடல் விட்டுப் போகியே என்று புகல்-நான்கு பொழுது உண்பவன் இறப்பவனே என்று சொல்வாயாக.

கண்ணிரண்டே யாவர்க்கும்; கற்றோர்க்கு மூன்றுவிழி;
எண்ணுவிழி யேழாகு மீவோர்க்கு ;— நண்ணும்
அநந்தந் தவத்தா லருண்ஞானம் பெற்றோர்க்
கநந்தம் விழியென் றறி. 10

(ப-ரை.) யாவர்க்கும் கண் இரண்டே-எல்லாருக்கும் கண்கள் இரண்டே; (ஆயினும்), கற்றோர்க்கு மூன்று விழி-கற்றவர்க்கு(கல்வியோடு) மூன்று கண்களாம்; ஈவோர்க்கு எண்ணு விழி ஏழாகும்-கொடையாளர்களுக்கு (நகக்கண்கள்ஐந்தோடு) கணக்கிடப்படுங்கண்கள் ஏழாம்; நண்ணும் அநந்தம் தவத்தால்-பொருந்திய (பலனைக் கொடுத்த விடத்துப் பசுபுண்ணியங்கள் போல) அழியாத சரியை கிரியை யோகங்களால், அருள்ஞானம் பெற்றோர்க்கு - திருவடி ஞானத்தைப் பெற்றவர்களுக்கு, விழி அநந்தம் என்று அறி-(எல்லாம் அறிதலின்) கண்கள் அளவில்லாதன என்று அறிவாயாக.

உற்றபெருஞ் சுற்ற முறநன் மனைவியுடன்
பற்றிமிக வாழ்க; பசுவின்வால்—பற்றி
நதிகடத்த லன்றியே நாயின்வால் பற்றி
நதிகடத்த லுண்டோ? நவில். 11

(ப-ரை.) உற்ற பெரும் சுற்றம் உற-பொருந்திய பெரிய உறவினர் சூழ, நன் மனைவியுடன் பற்றி மிக வாழ்க-நன்மனையாளோடு கூடி மிக வாழுக; பசுவின் வால்பற்றி நதிகடத்தல் அன்றி- பசுவின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆற்றைத் தாண்டுவதல்லாமல், நாயின் வால்பற்றி நதி கடத்தல் உண்டோ - நாயின் வாலைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆற்றைத் தாண்டுவதுண்டோ? நவில்-நீ சொல்வாயாக.

ஆசைக் கடியா னகிலலோ கத்தினுக்கும்
ஆசற்ற நல்லடியா னாவானே ;—ஆசை
தனையடிமை கொண்டவனே தப்பா துலகந்
தனையடிமை கொண்டவனே தான். 12

(ப-ரை.) ஆசைக்குஅடியானே-ஆசைக்கு அடிமைப்பட்டவனே, அகில லோகத்தினுக்கும் ஆசு அற்ற நல் அடியான் ஆவான்-எல்லா உலகங்களுக்கும் குற்றமற்ற நல்ல அடிமையாவன்; ஆசைதனை அடிமை கொண்டவனே-ஆசையைத் தனக்கு அடிமையாகக் கொண்டவனே, உலகந்தனைத் தப்பாது அடிமை கொண்டவன்-உலகத்தைத் தவறாமல் (தனக்கு) அடிமையாகப் பெற்றுக்கொண்டவன்.

ஆனந் தணர்மகளி ரன்பாங் குழந்தைவதை
மானந்தரும்பிசி வார்த்தையிவை—மேனிரையே
கூறவரு பாவங் குறையாதொவ் வொன்றுக்கு
நூறதிக மென்றே நுவல். 13

(ப-ரை.) ஆன்-பசுவையும், அந்தணர்-பிராமணரையும், மகளிர்-பெண்களையும், அன்பு ஆம் குழந்தை-அன்பையுடைய குழந்தையையும், வதை-கொல்லுதலும், மானம்தரும்பிசிவார்த்தைஇவை-இகழ்ச்சியைத் தருகின்றன பொய்யும் ஆகிய இவைகள், மேல் நிரையே கூற வரு பாவம் குறையாது-மேலே வரிசையாகச்சொல்ல வருகின்ற பாவங் குறையாமல், ஒவ்வொன்றுக்கு நூறு அதிகம் என்று நுவல்-ஒன்றுக்கொன்று நூறு மடங்கு அதிகம் என்று சொல்வாயாக.

பெற்றமையு மென்னுப் பேரியோரும், பெற்றபொருள்
மற்றமையு மென்றே மகிழ்வேந்தும்,-முற்றியநன்
மானமிலா வில்லாளும், மானமுறு வேசியரும்
ஈன முறுவா ரிவர். 14

(ப-ரை.) பெற்று அமையும் என்னுப் பெரியோரும்-(பொருளைப்)பெற்றுத்திருப்தியடையாத பெரியோர்களும்,பெற்றபொருள் மற்று அமையும் என்று மகிழ் வேந்தும்-கிடைத்தபொருள் இனிப் போதும் என்று திருப்தியடையும் அரசனும், முற்றிய நல் மானம் இலா இல்லாளும்-மிகுந்த நல்ல நாணம் இல்லாத மனையாளும், மானம் உறு வேசியரும் - நாணமடைகின்ற பொதுப்பெண்களும், (ஆகிய) இவர்-இவர்கள், ஈனம் உறுவார்-தாழ்வை அடைவார்கள்.

கற்றோர் கனமறிவர் கற்றோரே; கற்றறியா
மற்றோ ரறியார்: வருத்தமுறப்—பெற்றறியா
வந்தி பரிவாய் மகவைப் பெறுந்துயரம்
நொந்தறிகு வாளோ? நுவல். 15

(ப-ரை.) கற்றோர் கனம் கற்றோரே அறிவர்-படித்தவர்களுடைய பெருமையைப் படித்தவர்களே அறிவார்கள்; கற்று அறியா மற்றோர் அறியார்-படித்தறியாத மூடர்கள் அறியமாட்டார்கள்; வருத்தம் உறப்பெற்று அறியா வந்தி-வருத்தமுண்டாகப் (பிள்ளையைப்)பெற்றறியாதமலடியானவள்,பரிவாய் மகவைப்பெரும்துயரம் நொந்து அறிகுவாளோ-வருத்தப்பட்டுப் பிள்ளையைப் பெறுந் துன்பத்தைத் (தான்) துன்பப்பட்டறிவாளோ? நுவல்-நீ சொல்வாயாக.

செய்யு மொருகருமந் தேர்ந்து புரிவதன்றிச்
செய்யின் மனத்தாபஞ் சேருமே ;—செய்யவொரு
நற்குடியைக் காத்த நகுலனைமுன் கொன்றமறைப்
பொற்கொடியைச் சேர் துயரம் போல். 16

(ப-ரை.) செய்யும் ஒரு கருமம்-செய்யவேண்டிய ஒரு தொழிலை, தேர்ந்து புரிவது அன்றி-(அதனைச் செய்தற்குரிய உபாயத்தை முன்னே) யோசித்துச் செய்வதல்லாமல், செய்யின்-(யோசியாமற்) செய்தால், முன்-முன்னாளிலே, செய்ய ஒரு நல் குடியைக் காத்த-செப்பமாகிய ஒரு நல்ல வீட்டைக்காத்துக்கொண்டிருந்த, நகுலனைக் கொன்ற-கீரிப்பிள்ளையைக்கொன்ற, பொன் மறைக்கொடியைச் சேர் துயரம்போல்-அழகிய பிராமணப்பெண்ணைச் சேர்ந்த துன்பத்தைப்போல, மனத்தாபம் சேருமே-மனத்துயரம் உண்டாகும்.

நாவி னுனியி னயமிருக்கிற் பூமாதும்
நாவினிய நல்லோரு நண்ணுவார் ;—நாவினுனி
ஆங்க டினமாகி லத்திருவுஞ் சேராள்முன்
ஆங்கே வருமரண மாம். 17

(ப-ரை.) நாவின் நுனியில் நயம் இருக்கில் - நாக்குநுனியில் இன்சொல்லிருந்தால், பூமாதும் நா இனிய நல்லோரும் நண்ணுவார்-இலக்குமியும் இன்சொல்லையுடைய நல்லோரும் பொருந்துவர் ; நாவின் நுனி கடினம் ஆம் ஆகில்-நாக்கு நுனியிலே வன் சொல்லிருந்தால், அத்திரு சேராள்-அந்த இலக்குமி பொருந்த மாட்டாள் ; ஆங்கே மரணமும் வரும் - அப்பொழுதே இறப்பும் வரும், முன்-இதனை அறிவாயாக.

ஈக்கு விடந்தலையி லெய்தும் ; இருந் தேளுக்கு
வாய்த்த விடங்கொடுக்கில் வாழுமே ;-நோக்கரிய
பைங்கணரவுக்குவிடம் பல்லளவே ; துர்ச்சனருக்
கங்கமுழு தும்விடமே யாம். 18

(ப-ரை.) ஈக்கு விடம் தலையில் எய்தும்-ஈக்கு விஷம் தலையிலிருக்கும் ; இரும் தேளுக்கு வாய்த்தவிடம் கொடுக்கில் வாழும் - (கொடுமையிற்) பெரிய தேளுக்குப் பொருந்திய விஷம் அதன் கொடுக்கிலிருக்கும் ; நோக்க அரிய பைங்கண் அரவுக்குவிடம் பல் அளவே-பார்த்தற்கும் அரிய பசுமையாகிய கண்களையுடைய பாம்புக்கு விஷம் பல்லிலிருக்கும் ; துர்ச்சனருக்கு அங்கம் முழுதும் விடமே ஆம்-துஷ்டர்களுக்கு உடம்புமுழுதும் விஷமேயாயிருக்கும்.

துர்ச்சனரும் பாம்புந் துலையொக்கி னும்பாம்பு
துர்ச்சனரையொக்குமோ? தோகையே!—துர்ச்சனர்தாம்
எந்தவிதத் தாலு மிணங்காரே; பாம்புமணி
மந்திரத்தா லாமே வசம். 19

(ப-ரை.) தோகையே-மயில்போல்வாளே! துர்ச்சனரும் பாம்பும் துலை ஒக்கினும்-துஷ்டரும் பாம்பும் (தீமைசெய்யும்) அளவிலே நிகர்த்தாலும், பாம்பு துர்ச்சனரை ஒக்குமோ-பாம்பு துஷ்டருக்கு ஒப்பாகுமோ? (ஒப்பாகாது. எனெனில்), துர்ச்சனர் எந்த விதத்தாலும் இணங்கார்-துஷ்டர் எந்த விதத்தாலும் வசப்படார், பாம்பு மணி மந்திரத்தால் வசம் ஆம்-பாம்பு மணி மந்திரங்களால் வசப்படும்.

கொம்புளதற் கைந்து, குதிரைக்குப் பத்துமுழம்,
வெம்புகரிக்காயிரந்தான் வேண்டுமே;-வம்புசெறி
தீங்கினர்தங் கண்ணிற் றெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி. 20

(ப-ரை.) கொம்பு உளதற்கு ஐந்து (முழம்)-கொம்புள்ள மிருகத்துக்கு ஐந்துமுழத் தூரமும், குதிரைக்குப் பத்துமுழம்-குதிரைக்குப் பத்துமுழத் தூரமும், வெம்பு கரிக்கு ஆயிரம் (முழம்) வேண்டும்-வருத்துகின்ற யானைக்கு ஆயிரமுழத்தூரமும் (விலகல்) வேண்டும்; வம்பு செறி தீங்கினர் தம் கண்ணில்-கொடுமை மிகுந்த துஷ்டருடைய கண்ணுக்கு, தெரியாத தூரத்து நீங்குவதே நல்ல நெறி-புலப்படாத தூரத்திற் போவதே நல்ல முறையாம்.

அவ்விய நெஞ்சத் தறிவில்லாத் துர்ச்சனரைச்
செவ்விய ராக்குஞ் செயலுண்டோ?—திவ்வியநற்
கந்தம் பலவுங் கலந்தாலு முள்ளியது
கந்தங் கெடுமோ? கரை. 21

(ப-ரை.) அவ்விய நெஞ்சத்து அறிவு இல்லாத் துர்ச்சனரை-அழுக்காறு பொருந்திய மனத்தையுடைய அறிவில்லாத துஷ்டரை, செவ்வியர் ஆக்கும் செயல் உண்டோ-நேர்மையுடையராக்குதற்கு உரிய செய்கைகள் உளவோ? (இல்லை:) உள்ளியது கந்தம்-உள்ளியினுடைய (துர்க்) கந்தம், திவ்விய நல் கந்தம் பலவும் கலந்தாலும் கெடுமோ-பரிசுத்தமாகிய நற்கந்தங்கள் பலவற்றையும் சேர்த்தாலும் நீங்குமோ? கரை-நீ சொல்வாயாக.

துன்னு மிருமலுந் துர்ச்சனரு மொக்குமே;
மன்னு மினிமையான் மாறுகிப்—பன்னுங்
கடுவுங் கடுநேர் கடுமொழியுங் கண்டாற்
கடுக வசமாகை யால். 22

(ப-ரை.) துன்னும் இருமலும் துர்ச்சனரும்-மிகுகின்ற இருமலும் துஷ்டரும், மன்னும் இனிமையால் மாறு ஆகி-நிலையான இனிமையினால் மாறுபட்டு, பன்னும் கடுவும் கடுநேர் கடுமொழியும் கண்டால்-(முறையே) சொல்லப்படும் கசப்பையும் நஞ்சுபோலுங் கடுஞ்சொல்லையுங் கண்டால், கடுக வசம் ஆகையால்—சீக்கிரத்தில் வசப்படுதலால், ஒக்கும்-ஒப்பாகும்.

செங்கமலப் போதலர்ந்த செவ்விபோ லும்வதனம்;
தங்கு மொழிசந் தனம்போலும்;—பங்கியெறி
கத்தரியைப்போலும், இளங்காரிகையே! வஞ்சமனம்:
குத்திரர்பால் மூன்று குணம். 23

(ப-ரை.) இளம் காரிகையே-இளமையாகிய பெண்ணே! குத்திரர் பால்-வஞ்சகர்களுக்கு, வதனம்-முகம், அலர்ந்த செவ்வி செங்கமலப் போதுபோலும்-அலர்ந்த பக்குவத்தையுடைய செந்தாமரைப் பூவைப்போல அழகுள்ளதாயிருக்கும்; தங்கும் மொழி - (இனிமை) தங்கிய வார்த்தை, சந்தனம்போலும்-சந்தனத்தைப்போலக் குளிர்ந்ததாயிருக்கும்; வஞ்ச மனம்-கபடத்தையுடைய மனம், பங்கி எறி கத்தரியைப் போலும் - மயிரை கத்தரிக்கின்ற கத்தரியைப்போலக் கொடியதாயிருக்கும்: மூன்று குணம் - (இவை அவர்களுக்குரிய) மூன்று குணங்களாம்.

நீசனே நீச னினையுங்கால்? சொற்றவறு
நீசனே நீசன். அவனையே—நீசப்
புலையனு மென்றுரைக்கும் புல்லியனே மேலாம்
புலையனு மென்றே புகல். 24

(ப-ரை.) நினையுங்கால்-யோசிக்கும்பொழுது, நீசனே நீசன்-(சாதிப்) புலையனே புலையன்; சொல் தவறும் நீசனே நீசன்-சொன்னசொற்றவறுகின்ற புலையனே புலையன். அவனையே-(சொற்றவறுபவனை விட்டு) அந்தச் சாதிப் புலையனையே, நீசப் புலையன் ஆம் என்று உரைக்கும் புல்லியனே - இழிவினையுடைய புலையனாகும் என்று சொல்லுகின்ற கீழ்மகனே, மேலாம் புலையன் ஆகும் என்று புகல்-பெரும் புலையனுவான் என்று நீ சொல்வாயாக.

ஞானபசா சார நயவா ரிடைப்புகழும்
ஏனநால் வேத மிருக்குநெறி—தான்மொழியிற்
பாவநிறை சண்டாளர் பாண்டத்துக் கங்கைநீர்
மேவுநெறி யென்றே விடு. 25

(ப-ரை.) ஞானம் ஆசாரம் நயவாரிடை-ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் விரும்பாதவரிடத்தில், புகழும் நால்வேதம் ஏனை இருக்கும் நெறி-புகழப்படுகின்ற நான்கு வேதங்களும் மற்றை (ஞானசாஸ்திரங்களும்) இருக்கும் முறைமையை, மொழியில்-(எது போலும் என்று) சொன்னல், பாவம் நிறை சண்டாளர் பாண்டத்து-பாவம் மிகுந்த நீசர்களுடைய பாத்திரத்தில், கங்கைநீர் மேவு நெறி என்றே விடு-கங்காதீர்த்தம் இருத்தல்போலும் என்றே துணிவாயாக.

குண நன் குணராக் கொடியோ ரிடத்திற்
குண நன் குடையார் குறுகார் ;—குணமுடைமை
நண்ணுச் சமண நகரத்திற் றூசொலிக்கும்
வண்ணனுக் குண்டோ வழக்கு? 26

(ப-ரை.) குண நன்கு உணராக் கொடியோரிடத்தில்-குண நன்மையை அறியாத துஷ்டரிடத்தில், குண நன்கு உடையார்குறுகார்-குணநன்மையுடையோர் சேரமாட்டார்; குணம் உடைமை நண்ணுச் சமண நகரத்தில்-(வஸ்திரம் உடுக்குங்)குணமில்லாத சமணர்களிருக்கும் பட்டணத்தில்,தூசுஒலிக்கும் வண்ணனுக்கு வழக்கு உண்டோ-வஸ்திரத்தைவெளுக்கின்றவண்ணனுக்கு வேலையுண்டோ? (இல்லை)

ஆனை மருப்பு மருங்கவரி மான்மயிருங்
கான வரியுகிருங் கற்றோரும்—மானே!
பிறந்தவிடத் தன்றிப் பிறிதொருதே சத்தே
செறிந்தவிடத் தன்றோ சிறப்பு? 27

(ப-ரை.) மானே-பெண்ணே! ஆனை மருப்பும்-யானைக்கொம்பும், அரும் கவரிமான் மயிரும்-அருமையாகிய கவரிமானின் மயிரும், கான வரி உகிரும்-காட்டில் வாழும் புலியின் நகமும், கற்றோரும்-வித்துவான்களும்,சிறப்பு-சிறப்பை(அடைதல்),பிறந்தஇடத்து அன்றி-பிறந்த இடத்தில் அல்லாமல், பிறிது ஒரு தேசத்தே-வேறொரு தேசத்தின்கண், செறிந்த இடத்து அன்றோ-சேர்ந்த இடத்திலல்லவா?

தலைமயிருங் கூருகிரும் வெண்பல்லுந் தத்தம்
நிலையுடைய மானவரு நிற்கும்—நிலைதவருத்
தானத்திற் பூச்சியமே; சாரு நிலைதவறுந்
தானத்திற் பூச்சியமோ தான்? 28

(ப-ரை.) தலைமயிரும்-தலைமயிரும், கூர் உகிரும்-கூர்மையாகிய நகமும், வெண் பல்லும்-வெண்மையாகிய பல்லும், தத்தம் நிலையுடைய மானவரும்-தங்கள் தங்கள் நிலைதவருத மானிகளும், நிற்கும் நிலைதவருத் தானத்தில் பூச்சியமே-நிற்கவேண்டிய நிலைமை தவருத இடத்தில் பூசிக்கப்படுவனவே; சாரும் நிலை தவறும் தானத்தில் பூச்சியமோ-பொருந்திய நிலைமை தவறுமிடத்திற் பூசிக்கப்படுவனவோ? (அல்ல.)

வென்றி வரியுகிரும் வெண்கவரி மான்மயிருந்
துன்றுமத யானைச் சுடர்மருப்பும்—நின்றநிலை
வேறுபடி னுஞ்சிறப்பாம்; மெய்ஞ்ஞானிநின்றநிலை
வேறுபடி னுஞ்சிறப்பா மே. 29

(ப-ரை.) வென்றி வரி உகிரும்-வெற்றியையுடைய புலிநகமும், வெண்கவரிமான் மயிரும்-வெண்மையாகிய கவரிமானின் மயிரும், துன்று மதயானைச் சுடர் மருப்பும்-மிகுந்த மதத்தையுடைய யானையின் ஒளி பொருந்திய கொம்பும், நின்ற நிலை வேறுபடினும் சிறப்பு ஆம்-(தாம் முன்) இருந்த இடத்தினின்று வேறுபட்டாலும் சிறப்பை அடையும்; (அவைபோல) மெய்ஞ்ஞானி-மெய்ஞ்ஞானியானவன், நின்ற நிலை வேறுபடினும் சிறப்பு ஆம்-தான் நின்ற நிலையினின்றும் வேறுபட்டு எத்தொழிலைச் செய்தாலும் சிறப்பை அடைவன்.

அன்னை தயையு மடியாள் பணியுமலர்ப்
பொன்னி னழகும் புவிப்பொறையும்—வன்னமுக
வேசி விருப்பும் விறன்மந் திரிமதியும்
பேசி லிவையுடையாள் பெண். 30

(ப-ரை.) பேசில்-சொல்லின், அன்னை தயையும்-தாயைப்போலும் அன்பும், அடியாள் பணியும்-பணிவிடைக்காரியைப்போலும் தொண்டும், மலர்ப்பொன்னின் அழகும்-செந்தாமரைப் பூவிலிருக்குஞ் சீதேவியைப்போலும் அழகும், புவிப்பொறையும்-பூமியைப் போலும் பொறுமையும், வன்னமுக வேசிவிருப்பும்-அழகிய முகமுடைய வேசியைப் போலும் (கணவனிடம்) ஆசையாக நடத்தலும், விறல் மந்திரி மதியும்-வலிமையையுடைய மந்திரியைப்போ

லும் புத்தியும் (ஆகிய), இவை உடையாள் பெண்-இக்குணங்களை யுடையவள் மனைவியாதற்குரியவள்.

பெண்ணொருத்தி பேசிற் பெரும்பூமி தானதிரும்;
பெண்ணிருவர் பேசில்விழும்வான்மீன்கள்;—பெண்மூவர்
பேசி லலைசுவறும்; பேதையே! பெண்பலர்தாம்
பேசிலுல கென்னுமோ பின்! 31

(ப-ரை.) பேதையே-பெண்ணே! பெண் ஒருத்தி பேசில் பெரும் பூமி அதிரும்-ஒரு பெண் பேசினால் பெரிய பூமி அதிரும்; பெண் இருவர் பேசில் வான் மீன்கள் விழும்-இரண்டுபெண்கள் பேசினால் ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்கள் உதிரும்; பெண் மூவர் பேசில் அலை சுவறும்-மூன்று பெண்கள் பேசினாற் சமுத்திரம் வற்றும்; பெண் பலர் பேசில் பின் உலகு என் ஆமோ-பெண்கள் பலர் பேசினால் பின்பு உலகம் என்ன பாடுபடுமோ!

என்னே! கிரேதத் திரேணுகையே கூற்றுவனும்;
தன்னேர் திரேதத்திற் சானகியே;—பின்யுகத்திற்
கூடுந் திரௌபதியே கூற்றாம்; கலியுகத்தில்
வீடுதொறுங் கூற்றுவனு மே. 32

(ப-ரை.) கிரேதத்து இரேணுகையே கூற்றுவன் ஆம்-கிரேத யுகத்தில் இரேணுகையே யமனும்; திரேதத்தில் தன் நேர் சானகியே (கூற்றுவன் ஆம்)-திரேதயுகத்தில் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய சீதையே யமனும்; பின் யுகத்தில் கூடும் திரௌபதியே கூற்று ஆம்-அதற்கடுத்த துவாபரயுகத்தில் (அழகு) பொருந்திய திரௌபதியே யமனும்; கலியுகத்தில் வீடு தொறும் கூற்றுவன் ஆம்-கலியுகத்தில் வீடுகள் தோறும் யமனும். என்னே-(இஃது) என்ன ஆச்சரியம்!

கர்ப்பூரம் போலக் கடலுப் பிருந்தாலுங்
கர்ப்பூர மாமோ கடலுப்பு?—பொற்பூரும்
புண்ணியரைப் போல விருந்தாலும் புல்லியர்தாம்
புண்ணியரா வாரோ? புகல். 33

(ப-ரை.) கடல் உப்பு-கடலில் உண்டாகும் உப்பானது, கர்ப்பூரம்போல இருந்தாலும்-(உருவத்தால்) கர்ப்பூரம் போல இருப்பினும், கடல் உப்பு கர்ப்பூரம் ஆமோ-அவ்வுப்புக் கர்ப்பூரமாகுமோ

(ஆகாது. அதுபோல) புல்லியர்-பாவிகள், பொற்பு ஊறும் புண்ணியரைப்போல இருந்தாலும்-(வேடத்தினல்) அழகு மிகுகின்ற புண்ணியரைப்போல இருப்பினும், புண்ணியர் ஆவாரோ-புண்ணியர்களாவாரோ? புகல்-நீ சொல்வாயாக.

சீலமில்லா னேதே னுஞ் செப்பிடி னுந் தானந்தக்
கால மிடமறிந்து கட்டுரைத்தே—ஏலவே
செப்புமவ னுந்தானே சிந்தைநோ காதகன்று
தப்புமவ னுத்தமனே தான். 34

(ப-ரை.) சீலம் இல்லான் ஏதேனும் செப்பிடினும்-ஒழுக்கமில்லாதவன் யாதாயினும் (தீயதைச்) சொன்னாலும், தான் அந்தக்காலம் இடம் அறிந்து-தான் அவன் சொல்லிய காலத்தையும் இடத்தையுந் தெரிந்து, ஏல கட்டுரைத்துச் செப்புமவனும்-அவன் சொல்லியதற்கேற்ப உறுதிமொழிகளைச்சொல்லி (அவனுக்குப்) பதில் கொடுப்போனும், தான் சிந்தை நோகாது அகன்று தப்புமவனும் (அவன் சொல்லிய தீயவார்த்தையால்) தான் மனம் வருந்தாமல் நீங்கி (அவனுக்குத்) தப்பிப்போகின்றவனும் (ஆகிய இந்நற்குணங்களையுடையவன்), உத்தமனே-மேலானவனே.

சிற்றுணர்வோ ரென்றுஞ் சிலுசிலுப்பர்; ஆன்றமைந்த
முற்றுணர்வோ ரொன்று மொழியாரே:—வெற்றிபெறும்
வெண்கலத்தி னேசை மிகுமே; விரிபசும்பொன்
ஒண்கலத்தி லுண்டோ வொலி? 35

(ப-ரை.) சிறு உணர்வோர் என்றும் சிலுசிலுப்பர்-அற்ப அறிவினையுடையோர் எப்பொழுதும் படபடத்துப் பேசுவர்; ஆன்று அமைந்த முற்றுணர்வோர் ஒன்றும் மொழியார்-(கல்வியினல்)நிறைந்து அடங்கிய பேரறிவுடையோர் (படபடத்து) ஒன்றும் பேசார்; வெற்றி பெறும் வெண்கலத்தின் ஓசை மிகும்-வெற்றியையுடைய வெண்கலத்தில் ஓசை மிக உண்டாகும்; விரி பசும்பொன் ஒண் கலத்தின் ஒலி உண்டோ-விரிந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னலாகிய ஒள்ளிய பாத்திரத்தில் (அவ்வளவு) ஓசையுண்டோ? (இல்லை).

உள்ளபொழு தேது முவந்தளிப்ப தல்லாலோர்
எள்ளளவு மீய விசையுமோ?—தெள்ளுதமிழ்ச்
சீரளித்தோ னுண்டநாட்சேர்மேகத் துக்கருந்த
நீரளித்த தோமுந் நீர் நின்று? 36

(ப-ரை.) உள்ள பொழுது எதும் உவந்து அளிப்பது அல்லால்-(தம்மிடத்துப் பொருள்) இருக்கும்பொழுது (தம்மால்) இயன்றதை மகிழ்ந்து தானஞ் செய்வதல்லாமல், ஓர் எள் அளவும் ஈய இசையுமோ-(அப்பொருள் இல்லாதபொழுது) ஓர் எள்ளளவாயினும் தானஞ்செய்ய முடியுமோ? (முடியாது.) முந்நீர்-சமுத்திரமானது, தெள்ளு தமிழ்ச்சீர் அளித்தோன் உண்ட நாள்-தெளிந்த தமிழுக்குச் சிறப்பைக்கொடுத்த அகத்தியமுனிவர் (தன்னைக்) குடித்த காலத்தில், நின்று-(வற்ருமல்) நின்று, சேர் மேகத்துக்கு அருந்த நீர் அளித்ததோ-(தன்னிடத்து) வந்த மேகத்துக்கு உண்ணும்படி ஜலத்தைக் கொடுத்ததோ? (இல்லை.)

பேதையரைக் கண்டாற் பெரியோர் வழிவிலகி
நீதியொடு போத னெறியன்ருே?—காதுமத
மாகரத்த யானை வழிவிலகல் புன்மலத்தின்
சூகரத்துக் கஞ்சியோ? சொல். 37

(ப-ரை.) பெரியோர் - அறிஞர்கள், பேதையரைக் கண்டால்-மூடரைக்கண்டால், நீதியொடு வழி விலகிப் போதல் நெறி அன்ருே-ஒழுக்கத்தோடு (தாம் அவருக்கு) வழி விட்டு விலகிப்போதல் முறைமையல்லவா? காது மதம் மாகரத்த யானை-கொல்லுகின்ற மதத்தையும் பெரிய துதிக்கையையும் உடைய யானையானது, வழி விலகல்—வழிவிலகிப்போதல், புன் மலம் தின் சூகரத்துக்கு அஞ்சியோ-அற்ப மலத்தை உண்கின்ற பன்றிக்குப் பயந்தோ? சொல்-நீ சொல்வாயாக.

மந்திரமுந் தேவு மருந்துங் குருவருளுந்
தந்திரமு ஞானந் தருமுறையும்—யந்திரமும்
மெய்யென்னில் மெய்யாய் விளங்குமே மேதினியில்;
பொய்யென்னிற் பொய்யாகிப் போம். 38

(ப-ரை.) மேதினியில்-பூமியில், மந்திரமும்-மந்திரங்களும், தேவும்-தெய்வமும், மருந்தும்-ஔஷதமும், குரு அருளும்-ஆசாரியருடைய அநுக்கிரகமும், தந்திரமும்-சாஸ்திரங்களும், ஞானம் தருமுறையும்-ஞானேபதேசமும், யந்திரமும்-சக்கரங்களும், மெய் என்னில் மெய்யாய் விளங்கும்-உண்மையென்று நம்பினல் உண்மையாய்ப் பயனைக்கொடுக்கும்; பொய் என்னில் பொய் ஆகிப்போம்-பொய்யென்று நம்பாமல் விட்டாற் பயனைக் கொடுக்கமாட்டாவாம்.

ஈசனெதிர் நின்றாலு மீசனருள் பெற்றுயர்ந்த
நேசரெதிர் நிற்ப தரிதாமே ;—தேசுவளர்
செங்கதிர்முன் னின்றாலுஞ் செங்கதிர வன்கிரணந்
தங்குமணல் னிற்கரிதே தான். 39

(ப-ரை.) தேசு வளர் செங்கதிர் முன் நின்றாலும்-ஒளிவளர்கின்ற செம்மையாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியனுக்கு முன்னே (வெய்யிலுக்கு அஞ்சாது) நின்றாலும், செம் கதிரவன் கிரணம் தங்கும் மணல் நிற்க அரிது-(அந்தச்) சூரியனுடைய கிரணம் பட்டுச் சூடு கொண்ட மணலில் நிற்க இயலாது; (அதுபோல), ஈசன் எதிர் நின்றாலும்-சிவபெருமானுக்கெதிரே (பகைத்து நின்றாலும்), ஈசன் அருள் பெற்று உயர்ந்த நேசர் எதிர் நிற்பது அரிது-சிவபெருமானுடைய அருளைப் பெற்று மேன்மையடைந்த அடியாரெதிரே பகைத்து நிற்பதரிது.

முற்று மிறைசெயலே முற்றிடினுந் தன்னருளைப்
பெற்றவர்தம் பாலே பெரிதாகும் ;—பற்றுபெருந்
தாபத் திடத்தே தழன்றிடினு நற்சோதி
தீபத் திடத்தே சிறப்பு. 40

(ப-ரை.) நல் சோதி-நல்ல ஒளியானது, பற்று பெரும் தாபத்திடத்தே தழன்றிடினும்-பற்றுகின்ற பெரிய காட்டுத்தீயினிடத்தே பிரகாசித்தாலும், சிறப்பு தீபத்திடத்தே-(அதற்குச்) சிறப்பு தீபத்தினிடத்தே யாம்; (அதுபோல), இறை செயலே முற்றும் முற்றிடினும்-சிவன் செயலே எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும், தன் அருளைப் பெற்றவர் தம்பால் பெரிது ஆகும்-தன்னுடைய அருளைப்பெற்ற அடியாரிடத்தில் மிகுதியாம்.

கன்னியரைப் பொன்னாண் கழிந்தோரை மற்றயலார்
பன்னியரை மாயப் பரத்தையரை—முன்னரிய
தாதியரை நல்லோர் தமரா நினை யார்நரகத்
தீதுவரு மென்றே தெரிந்து. 41

(ப-ரை.) நல்லோர்-அறிஞர், நரகத் தீது வரும் என்று தெரிந்தே-நரகத் துன்பம் வரும் என்று அறிந்தே, கன்னியரை-கன்னிகைகளையும், பொன் நாண் கழிந்தோரை-பொன்னாலாகிய மங்கலியம் நீங்கிய விதைவைகளையும், அயலார் பன்னியரை-பிறர் மனைவியரையும், மாயப் பரத்தையரை-வஞ்சனையையுடைய வேசிகளையும், முன்ன அரிய தாதியரை-இச்சிக்கத்தகாத தாசிகளையும், தமர் ஆ நினையார்-தம்மனைவியாாக நினைக்கமாட்டார்.

தன்னை யளித்தாள், தமையன் மனை, குருவின்
பன்னி, அரசன் பயிறேவி,—தன்மனையைப்
பெற்றாள் : இவரைவர் பேசி லெவருக்கும்
நற்றாய ரென்றே நவில். 42

(ப-ரை.) பேசில்-சொல்லில், தன்னை அளித்தாள்-தன்னைப் பெற்றவளும், தமையன் மனை-தமையன் மனைவியும், குருவின் பன்னி-குருபத்தினியும், அரசன் பயில் தேவி-அரசன் மனைவியும், தன் மனையைப் பெற்றாள்-தன் மனைவியினுடைய தாயும் (ஆகிய), இவர் ஐவர்-இந்த ஐந்து பேரையும், எவருக்கும் நற்றாயர் என்றே நவில்-எல்லாருக்கும் பெற்ற தாய்மார் என்றே சொல்வாயாக.

வாவியுறை நீரும் வடநிழலும் பாவகமும்
ஏவனைய கண்ணா ரிளவுடலும்—ஓவியமே!
மென்சீத காலத்து வெம்மைதரும் ; வெம்மைதனில்
இன்பாருஞ் சீதளமா மே. 43

(ப-ரை.) ஓவியமே-சித்திரப்பாவை போன்றவளே! வாவி உறை நீரும்-தடாகத்திலுள்ள ஜலமும், வட நிழலும்-ஆலமர நிழலும், பாவு அகமும்-பாவுகற் போட்ட (உள்) வீடும், ஏ அனைய கண்ணார் இளஉடலும்-அம்புபோலுங் கண்களையுடைய பெண்களது இளமையாகிய தேகமும், மென் சீத காலத்து வெம்மை தரும்-மென்மையாகிய சீதளகாலத்தில் வெப்பத்தைக் கொடுக்கும்; வெம்மை தனில்-உஷ்ணகாலத்தில், இன்பு ஆரும் சீதளம் ஆம்-இன்பத்தைச் செய்கின்ற சீதளத்தைத் தரும்.

உற்றதொழில் செய்வோர்க் குறுபஞ்ச மில்லையாம்;
பற்றுசெபத் தோர்க்கில்லை பாவங்கள் ;—முற்றும்
மவுனத்தோர்க் கில்லை வருகலகம் ; துஞ்சாப்
பவனத்தோர்க் கில்லை பயம். 44

(ப-ரை.) உற்ற தொழில் செய்வோர்க்கு உறு பஞ்சம் இல்லை-(தமக்கு) இயைந்த தொழிலைச் செய்பவர்களுக்கு வருகின்ற தரித்திரம் இல்லை ; பற்று செபத்தோர்க்கு பாவங்கள் இல்லை-(மன அன்போடும்) பொருந்திய செபத்தை யுடையவர்களுக்குப் பாவங்கள் இல்லை; முற்றும் மவுனத்தோர்க்கு வருகலகம் இல்லை-மிகுந்த மௌன முடையவர்களுக்கு வருகின்ற கலகம் இல்லை; துஞ்சாப் பவனத்தோர்க்குப் பயம் இல்லை-நித்திரை செய்யாத விண்ணுலகத்திலிருக்கும் தேவர்களுக்குப் பயம் இல்லை.

ஆபத்து வந்தா லரும்பொருடான் வேண்டுமே?
ஆபத்தேன் பூமா தருகிருந்தால்?—ஆபத்து
வந்தா லவளு மருவாம லெப்பொருளும்
அந்தோ வுடன்போ மறி. 45

(ப-ரை.) ஆபத்து வந்தால் அரும் பொருள் வேண்டுமே-(ஒருவனுக்கு) ஆபத்து வந்தால் (அதனை நீக்கிக்கொள்ளுதற்குக் கருவியாகிய) அரியதிரவியம் வேண்டுமல்லவா? பூமாது அருகுஇருந்தால் ஆபத்து என்-சீதேவி (அவனுக்குக்) கிட்ட இருந்தால் ஆபத்து என் (வரும்)? ஆபத்துவந்தால் அவளும் மருவாமல்-ஆபத்து வந்தால் அந்தச் சீதேவியும் (அவனிடத்து) இராமல் நீங்குதலால், எப்பொருளும் அந்தோஉடன்போம்-(அவ்னிடத்துமுன்னுள்ள) எப்பொருள்களும் ஐயோ(அவளோடு)கூடப்போய்விடும், அறி-நீ இதனை அறிவாயாக.

இன்ன றரும்பொருளை யீட்டுதலும் துன்பமே;
பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே;-அன்ன
தழித்தலுந் துன்பமே; அந்தோ! பிறர்பால்
இழத்தலுந் துன்பமேயாம். 46

(ப-ரை.) பொருளை ஈட்டுதலும் துன்பமே-பொருளைச் சம்பாதித்தலும் துன்பமே; பின் அதனைப் பேணுதலும் துன்பமே-பின்பு அதனைப் பாதுகாத்தலும் துன்பமே; அன்னது அழித்தலும் துன்பமே-அதனைச் செலவழித்தலும் துன்பமே; பிறர் பால் இழத்தலும் துன்பமே ஆம்- பிறரிடத்து (அதனைக்கொடுத்து) இழத்தலுந் துன்பமேயாம்: அந்தோ இன்னல் தரும்-ஐயோ! (பொருள் எப்பொழுதும்) துன்பத்தைத்தரும்.

தானே புரிவினையாற் சாரு மிருபயனுந்
தானே யனுப்பிவித்த றப்பாது;—தானூறு
கோடிகற்பஞ்சென்றாலுங்,கோதையே! செய்தவினை
நாடிநிற்கு மென்றார் நயந்து. 47

(ப-ரை.) கோதையே-பெண்ணே! தான்புரி வினையாலே இரு பயனும் சாரும்-(ஒருவனுக்குத்)தான் செய்த இருவினையினால் இன்ப துன்பங்களாகிய இரண்டும் வரும்; தானே அனுபவித்தல் தப்பாது-(அவைகளைத்) தானே அனுபவித்தல் தவறாது; செய்தவினை (ஒருவன்) செய்த இருவினைகளும், நூறுகோடி கற்பம் சென்றாலும்-நூறுகோடிகற்பகாலங் கழிந்தாலும், நயந்து நாடி நிற்கும் என்றார்-(செய்த அவனை) விரும்பித் தேடி நிற்கும் என்று (அறிஞர்) சொன்னார்கள்.

தூய வறிவினர்முன் சூழ்துன்ப மில்லையாம்;
காயும் விடங்கருடற் கில்லையாம் ;—ஆயுங்கால்
பன்முகஞ்சேர் தீமுன் பயில்சீத மில்லையாம்;
துன்முக னுக் குண்டோ சுகம்? 48

(ப-ரை.) ஆயுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, காயும் விடம் கருடற்கு இல்லை-கொல்லுகின்ற விஷம் கருடனுக்கு (ஒன்றுஞ் செய்வது) இல்லை; (அதுபோல), தூய அறிவினர் முன் சூழ்துன்பம் இல்லை-சுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞான முடையவருக்கு வருந்துன்பம் (ஒன்றுஞ் செய்வது) இல்லை; பல்முகம் சேர் தீமுன் பயில் சீதம் இல்லை-ஏழு நாக்களையுடைய அக்கினிக்குப் பொருந்திய குளிர்ச்சி இல்லை: (அது போல)-துன்முகனுக்குச் சுகம் உண்டோ-துட்டனுக்கு இன்பம் உண்டோ? (இல்லை) ஆம்-அசை.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லென்றிவரோ
டின்புறத்தா னுண்ட லினிதாமே;—அன்புறவே
தக்கவரை யின்றித் தனித்துண்ட ருன்கவர்மீன்
கொக்கருந்த லென்றே குறி. 49

(ப-ரை.) தென் புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் என்ற இவரோடு-பிதிரும் தெய்வமும் விருந்தினரும் சுற்றத்தாரும் என்று சொல்லப்பட்ட (இவர்களுக்குக் கொடுத்து) இவர்களோடு, தான் இன்பு உற உண்டலே இனிது ஆம்-தானும் இன்பம் மிக உண்ணுதலே நல்லதாம்; அன்பு உறத் தக்கவரை இன்றித் தனித்து உண்டல்-அன்புண்டாகும்படி தகைமையையுடையஇவர்களுக்குக்கொடாமல் தான் மாத்திரம் உண்ணுதல், கொக்கு தான் கவர்மீன் அருந்தல் என்றே குறி - கொக்கு தான் கவர்ந்த மீனைத் (தனித்திருந்து) உண்ணுதல் (போலும்) என்றே எண்ணுவாயாக.

இந்திரவி நீள்கிரண மெங்கு நிறைந்தாலும்
இந்திரவி காந்தத் திலகுமே;—இந்திரவி
நேத்திரத்தோனெங்கு நிறைந்தாலு நித்தனருள்
நேத்திரத்தோர் பாலே நிறைவு. 50

(ப-ரை.) இந்து இரவி நீள் கிரணம் எங்கும் நிறைந்தாலும்-சந்திர சூரியர்களுடைய நீண்ட கிரணங்கள் எவ்விடங்களிலும் நிறைந்திருந்தாலும், இந்து இரவி காந்தத்து இலகும்-சந்திரகாந்தம் சூரிய காந்தம் என்னுங் கற்களில் (வெளிப்பட) விளங்கும்; (அதுபோல), இந்து இரவி நேத்திரத்தோன் எங்கும் நிறைந்தாலும்-சந்திர சூரியர்களைக் கண்களாக வுடைய சிவபெருமானுர் எங்கும் வியாபித்திருந்

தாலும், நித்தன் நிறைவு-நித்தியராகிய அக்கடவுள் வெளிப்பட வியாபித்திருத்தல், அருள் நேத்திரத்தோர் பாலே-அருட்கண்ணை யுடையவர்களாகிய ஞானிகளிடத்தேயாம்.

தாமோ தரன்முதலோர் சாதனூல் சாற்றுவதும்
பூமேலோர் பொன்றுவதுங் கண்டோமே :-நாமுடலை
நேசிப்ப தென்னே! நிலையாகுஞ் சங்கரனைப்
பூசிப்ப தென்றே? புகல். 51

(ப-ரை.) தாமோதரன் முதலோர் சாதல் நூல் சாற்றுவதும்-விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் இறத்தலை நூல்கள் சொல்லுதலையும், பூமேலோர் பொன்றுவதும் கண்டோமே-பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் இறப்பதையும் (முறையே காதாலும் கண்ணாலும்) அறிந்தோமே; நாம் உடலை நேசிப்பது என்-நாம் (நிலையில்லாத இந்த, உடம்பை) விரும்பிப் பாதுகாப்பது என்ன அறியாமை! நிலை ஆகும் சங்கரனைப் பூசிப்பது என்று புகல்-அழியாதவனான சிவபெருமானை அருச்சனை செய்வது எப்பொழுது? சொல்வாயாக.

அரசி னிலையதனி னக்கிரத்தி னின்று
விரைய விழுதுளியே போலும்—புரையுடைய
ஆக்கைவிடா முன்ன மரன்பாதம் பூசித்தல்
நோக்கனன் றென்றே நுவல். 52

(ப-ரை.) அரசின் இலையதனின் அக்கிரத்தின் நின்று-அரசிலையினுனியிலிருந்து, விரைய விழு துளியே போலும்-(தங்காது) விரைந்து விழுகின்ற திவலையையே யொக்கும், புரை உடைய ஆக்கை விடா முன்னம்-(தங்காது விரைந்தழியும்) குற்றத்தையுடைய உடம்பு நீங்குதற்கு முன்னே, அரன் பாதம் பூசித்தல்-சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பூசனை செய்தலும், நோக்கல்-தரிசித்தலும், நன்று என்றே நுவல்-நல்லதென்றே சொல்வாயாக.

சத்தியத்தைவெல்லாதசத்தியந்தான்; நீள்பொறையை
மெத்திய கோபமது வெல்லாது;—பத்திமிகு
புண்ணியத்தைப் பாவமது வெல்லாது; போரரக்கர்
கண்ணனைத்தான் வெல்லுவரோ? காண். 53

(ப-ரை.) போர் அரக்கர் கண்ணனை வெல்லுவரோ-போரைச் செய்கின்ற இராக்ஷதர்கள் விஷ்ணுவை வெல்வார்களோ? (வெல்லமாட்டார். அதுபோல,) அசத்தியம் சத்தியத்தை வெல்லாது-பொய்

மெய்யை வெல்லாது; மெத்திய கோபமது நீள் பொறையை வெல்லாது- மிகுந்த கோபம் மேலான பொறுமையை வெல்லமாட்டாது; பாவமது பத்தி மிகு புண்ணியத்தை வெல்லாது-பாவமானது அன்பு மிகுகின்ற புண்ணியத்தை வெல்லமாட்டாது. காண்-(இதனை நீ) அறிவாயாக.

பொற்பறிவில் லாதபல புத்திரரைப் பேறலினோர்
நற்புதல்வனைப்பெறுத னன்றாமே ;-பொற்கொடியே!
பன்றிபல குட்டி பயந்ததினு லேதுபயன் ?
ஒன்றமையா தோகரிக்கன் றோது. 54

(ப-ரை.)பொன்கொடியே-பொன்மயமாகியகொடிபோல்வாளே! பொற்பு அறிவு இல்லாத பல புத்திரரைப் பேறலின்-அழகைச்செய்யும் அறிவில்லாத பல புத்திரரைப் பெறுவதிலும், ஓர் நல் புதல்வனைப் பெறுதல் நன்று ஆம்-ஒரு நல்ல புத்திரனைப் பெறுதல் நல்லதாம்; பன்றி பலகுட்டி பயந்ததினுல் பயன் ஏது-பன்றி பல குட்டிகளைப் பெற்றதனுற் பிரயோசனம் யாது? கரிக்கன்று ஒன்று அமையாதோ-யானைக்கன்று ஒன்று போதாதோ? ஓது-நீ சொல்வாயாக.

அத்தி மலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமுங்
கத்துபுனன் மீன்பதமுங் கண்டாலும்-பித்தரே!
கானுர் தெரியற் கடவுளருங் காண்பரோ
மானுர் விழியார் மனம்! 55

(ப-ரை.) பித்தரே-(பெண்களுடைய மனத்தை அறியலாம் என்கின்ற) அறிவிலிகளே! அத்தி மலரும்-அத்திப் பூவையும், காக்கை அரும் வெண் நிறமும்-காக்கையினிடத்து அருமையாகிய வெள்ளை நிறத்தையும், கத்து புனல் மீன் பதமும்-ஒலிக்கின்ற கடலிலே மீனின் அடிச்சுவட்டையும், கண்டாலும்-பார்த்தாலும், மான் ஆர் விழியார் மனம்-மான் போலும் (மருண்ட) பார்வையையுடைய பெண்களின் மனத்தை, கான் ஆர் தெரியல் கடவுளரும் காண்பரோ-வாசனை பொருந்திய மாலையையுடைய தேவர்களும் அறிவார்களோ? (அறியார்)

காளவிடப் பாந்தள் கருடனையுங் கட்டுமோ?
வாளெரியைக் கட்டுமோ வன்கயிறு?—நீளும்
பவமருளும் பாசம்வெம் பஞ்சேந்திரியஞ்
சிவயோகி யைப்பிணியா வே. 56

(ப-ரை.) காள விடம் பாந்தள் கருடனையும் கட்டுமோ-கருமையாகிய நஞ்சையுடைய பாம்பு கருடனையும் கட்டுமோ? (கட்டாது); வன்

கயிறு வாள் எரியைக் கட்டுமோ-வலிய கயிறு ஒளியையுடைய நெருப்பைக் கட்டுமோ? (கட்டாது, இவைபோல,) நீளும் பவம் அருளும் பாசம் வெம்பஞ்சேந்திரியம்-மிகுகின்ற பாவத்தைக்கொடுக்கும் பாசங்களும் கொடிய ஐம்பொறிகளும், சிவயோகியைப் பிணியா-சிவயோகியைத் துன்பஞ் செய்யமாட்டா.

புத்தியொடு முத்திதரும் புண்ணியத்தாலன்றியே
மத்தமிகு பாவத்தால் வாழ்வாமோ?-வித்துபயிர்
தாயாகி யேவளர்க்குந் தண்புனலா லல்லாது
தீயால் வளருமோ? செப்பு. 57

(ப-ரை.) வாழ்வு-நல்வாழ்வானது, புத்தியொடு முத்தி தரும் புண்ணியத்தால் அன்றி-போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கின்ற புண்ணியத்தினல் (உண்டாகும்) அல்லாமல், மத்தம் மிகு பாவத்தால் ஆமோ-அறியாமையால் வளர்கின்ற பாவத்தினல் உண்டாகுமோ! வித்து பயிர்-விதைத்துண்டாக்கும் பயிர், தாய் ஆகி வளர்க்கும் தண் புனலால் அல்லது-தாயைப்போலத் (தன்னை) வளர்க்கின்ற குளிர்ச்சியாகிய நீரினல் (வளர்வது) அல்லாமல், தீயால் வளருமோ செப்பு-நெருப்பினல் வளருமோ? சொல்வாயாக.

சிவனே சிவனே சிவனேயென் பார்பின்
சிவனுமையா ளோடுந் திரிவன்—சிவனருளாற்
பெற்றவிளங் கன்றைப் பிரியாமற் பின்னேடிச்
சுற்று பசுப்போற் றொடர்ந்து. 58

(ப-ரை.) சிவன்-சிவபெருமானனவர், சிவன் அருளால்-தம்முடைய அருளினல், சிவனே சிவனே சிவனே என்பார் பின்-சிவனே சிவனே சிவனே என்று மூன்றுதாஞ் சொல்லுபவர்களுக்குப் பின்னே, பெற்ற இளம்கன்றை-(தான்) பெற்ற இளமையாகிய கன்றை, பிரியாமல் பின் ஓடிச் சுற்று பசுப்போல் - விட்டு நீங்காமற் பின்னே ஓடிச் சுற்றித் திரிகின்ற (தாய்ப்) பசுவைப்போல, உமையாளோடும் தொடர்ந்து திரிவன்-உமாதேவியாரோடும் இடைவிடாது கூடத்திரிவர்.

தாமுங்கொடார் கொடுப்போர் தம்மையுமீ யாதவகை
சேமஞ்செய் வாருஞ் சிலருண்டே;—ஏமநிழல்
இட்டுமலர் காய்கனிக ளீந்துதவு நன்மரத்தைக்
கட்டுமுடை முள்ளெனவே காண். 59

(ப-ரை.) எமம் நிழல் இட்டு-இன்பத்தைத் தரும் நிழலைச்செய்து, மலர் காய் கனிகள் ஈந்து உதவும் நல்மரத்தை-புஷ்பங்களேயும் காய்களேயும் பழங்களேயும் கொடுத் துதவிசெய்கின்ற நல்லவிருக்ஷத்தை, கட்டும் உடை முள் என-சூழ்ந்த உடைவேல் முள்ளேப்போல, தாமும் கொடார்-தாமும் (ஒன்றுங்) கொடாராய், கொடுப்போர் தம்மையும் ஈயாதவகை சேமம் செய்வாரும் சிலர் உண்டு-கொடுப்போரையும் கொடாத வண்ணங் தடுப்பவருஞ் சிலர் உளர். காண்—அறிவாயாக.

ஆயுமலர்த் தேன்வண் டருந்துவது போலிரப்போர்
ஈயு மவர்வருந்தா தேற்றலறம் ;—தூயவிளம்
பச்சிலையைக் கீடமறப் பற்றி யரிப்பதுபோல்
அச்சமுற வாங்க லகம். 60

(ப-ரை.) வண்டு ஆயும் மலர்த்தேன் அருந்துவதுபோல்-வண்டானது ஆராயப்படுகின்ற (அலரும் பக்குவத்தையுடைய)பூவில்(அதனே வருத்தாது) தேனே உண்ணுவதுபோல, இரப்போர்-யாசகர்கள், ஈயுமவர் வருந்தாது எற்றல் அறம்-கொடுப்போர் வருந்தாவண்ணம் (அவர் குறிப்பறிந்து) யாசித்தல் தருமமாம்; கீடம் - புழுவானது, தூய இளம் பச்சிலையை பற்றி அற அரிப்பதுபோல் - சுத்தமாகிய இளேய பச்சிலையை விடாது முழுதும் அரிப்பது போல், அச்சம்உற வாங்கல் அகம்-(கொடுப்போர்) அச்சப்படும்படி (அவரைத் துன்பஞ் செய்து) வாங்குதல் பாவமாம்.

மாதா மரிக்கின் மகனுவி னற்சுவைபோம் ;
தாதா வெனிற்கல்வி தானகலும் ;—ஓதி னுடன்
வந்தோன் மரித்துவிடில் வாகுவலிபோம் ; மனேயேல்
அந்தோ விவையாவும் போம். 61

(ப-ரை.) ஓதின்-சொல்லில், மாதா மரிக்கின் மகன் நாவின் நல்சுவை போம்-தாயிறந்தாற் புத்திரனுக்கு நாவினது நல்ல சுவை கெடும் ; தாதா எனில் கல்வி அகலும்-பிதா இறந்தாற் கல்விகெடும் ; உடன்வந்தோன் மரித்துவிடில் வாகு வலிபோம்-சகோதரன் இறந்தாற் புயவலிகெடும் ; மனேயேல் அந்தோ இவையாவும் போம்-மனேவி இறந்தால் ஐயோ! (மேற்சொல்லிய) இவைகள் எல்லாம் கெடும்.

ஓதுபொருள் கண்டோர்க்குறுமாசை; நீதியிலாப்
பாதகரைக் கண்டோர்க்குப் பாவமாம் ;—சீதமலர்
கண்டோர்க்குறும்வாசம்; கற்றமைந்தநற்றவரைக்
கண்டோர்க் குடனாங் கதி. 62

(ப-ரை.) ஓது பொருள் கண்டோர்க்கு ஆசை உறும்-சொல்லப் படுந் திரவியத்தைப் பார்த்தோர்க்கு (அதில்) ஆசைமிகும்; நீதி இலாப்பாதகரைக் கண்டோர்க்குப் பாவம் ஆம்-ஒழுக்கமில்லாத பாதகர்களைப் பார்த்தவர்களுக்குப் பாவம் உண்டாம்; சீதம் மலர் கண்டோர்க்கு வாசம் உறும்-குளிர்ச்சியாகிய பூக்களைப் பார்த்தவர் களுக்கு (அவற்றின்) வாசனை உண்டாகும்; கற்று அமைந்த நல் தவ ரைக் கண்டோர்க்கு கதி உடன் ஆம்-படித்து அடங்கிய நல்ல தவ முடையோரைத் தரிசித்தவர்களுக்கு மோக்ஷம் உடனே கிடைக்கும்.

பாவிதனந் தண்டிப்போர் பாலாகு மல்லதருள்
மேவுசிவ னன்பர்பான் மேவாதே ;— ஓவியமே !
நாயின்பா லத்தனையு நாய்தனக்கா மன்றியே
தூயவருக் காகுமோ ? சொல். 63

(ப-ரை.) ஓவியமே-சித்திரப்பாவை போல்வாளே ! பாவிதனம்-பாவியினுடைய திரவியம், தண்டிப்போர் பால் ஆகும் அல்லது-தண்டனைசெய்து வாங்குந் துட்டரிடத்துச் சேருமல்லாமல், அருள் மேவு சிவன் அன்பர்பால் மேவாது-அருளைப்பொருந்திய சிவனடி யாரிடத்துச் சேராது ; நாயின்பால் அத்தனையும் நாய் தனக்கு ஆம் அன்றி-நாயின்பால் முழுதும் நாய்க்கு உதவுமேயன்றி, தூயவருக்கு ஆகுமோசொல்-சுசியையுடைய மனிதருக்கு உதவுமோ ? சொல்வா யாக.

பொன்னுங் கரும்பும் புகழ்பாலுஞ் சந்தனமுஞ்
சின்னம் படவருத்தஞ் செய்தாலும்-முன்னிருந்த
நற்குணமேதோன் றும்: நலிந்தாலு முத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்று நயந்து. 64

(ப-ரை.) பொன்னும் கரும்பும் புகழ் பாலும் சந்தனமும்-பொன்னையும் கரும்பையும் புகழப்படுகின்ற பாலையும் சந்தனத்தையும், சின்னம்பட வருத்தம் செய்தாலும் - துன்பப்படும்படி வருத்தினாலும், முன் இருந்த நற்குணமே தோன்றும்-(பின்னும் அவைகளி னிடத்து) முன்னிருந்த (ஒளியும் தித்திப்பும் வாசனையும் ஆகிய) நற்குணங்களே (மிகுந்து) வெளிப்படும் : (அவைபோல) உத்தமர்

பால்-நல்லோரிடத்து, நலிந்தாலும்-(அவரை) வருத்தப்படுத்தினு லும், நற்குணமே நயந்து தோன்றும்-(முன்னுள்ள) நல்லகுணமே மிகுந்து காணப்படும்.

வேசியரு நாயும் விதி நூல் வயித்தியரும்
பூசுரருங் கோழிகளும், பொன்னனையாய்!-பேசிலொரு
காரண ந்தா னின்றியே கண்டவுட னேபகையாம்
காரண ந்தா னப்பிறப்பே காண். 65

(ப-ரை.) பொன் அனையாய்-சீதேவியை ஒப்பானவளே! பேசில்-சொன்னால், வேசியரும்-பொதுப்பெண்களும், நாயும்- நாய்களும், விதி நூல் வயித்தியரும்-ஆயுள்வேதத்தை அறிந்த வைத்தியர்களும், பூசுரரும்-பிராமணர்களும், கோழிகளும்-கோழிகளும், ஒரு காரணம் இன்றி கண்ட உடனே பகை ஆம் காரணம்-ஒரேதுவுமின்றித் (தம்முள் ஒருவரையொருவர்) கண்டவுடனே விரோதமாதற்குக் காரணம், அப்பிறப்பே-அந்தப் பிறப்பின் குணமே, காண்-(இதனை நீ) அறிவாயாக.

அன்னமனையாய்! குயிலுக்கானவழகின்னிசையே;
கன்னன் மொழியார்க்கழகு கற்பாமே;-மன்னுகலை
கற்றோர்க் கழகு கருணையே; ஆசைமயக்
கற்றோர்க் கழகுபொறை யாம். 66

(ப-ரை.) அன்னம் அனையாய் - அன்னப்பக்ஷி போல்வாளே! குயிலுக்கு ஆன அழகு இன் இசையே-குயிலுக்குப் பொருந்திய அழகு இனிய இசையேயாம், கன்னல் மொழியார்க்கு அழகு கற்பே ஆம்-கரும்புபோலும் (இனிமையாகிய) சொற்களையுடைய பெண்களுக்கு அழகு கற்பேயாம், மன்னுகலை கற்றோர்க்கு அழகு கருணையே-நிலைபெற்ற நூல்களைப் படித்தவர்களுக்கு அழகு அருளேயாம், ஆசை மயக்கு அற்றோர்க்கு அழகு பொறை ஆம்-அவாவையும் மயக்கத்தையும் நீக்கிய ஞானிகளுக்கழகு பொறுமையாம்.

இதமகித வார்த்தை யெவர்க்கேனு மேலாம்;
இதமெனவே கூறலித மன்றே;—இதமுரைத்த
வாக்கினு லேரண்ட மாமுனியுஞ் சோழனெடு
தேக்குநீர் வீழ்ந்தொழிந்தான் சேர்ந்து. 67

(ப-ரை.) எவர்க்கேனும்-(நல்லவர் தீயவர் ஆகிய) யாவர்க்காயினும், மேல் ஆம் இதம் என-மேலாகிய நன்மை என்று, இதம்அகித வார்த்தை கூறல் இதம் அன்று-(முறையே) இன்ப துன்பங்களைப்

பயக்கின்ற சொற்களைச் சொல்லுதல் நன்றன்று. (ஏனெனில்), ஏரண்ட மாமுனியும் - ஏரண்ட மகா முனிவரும், இதம் உரைத்த வாக்கினால் - (தாம்) இதமாகச் சொல்லிய சொல்லால், சோழனொடு சேர்ந்து தேக்கு நீர் வீழ்ந்து ஒழிந்தான் - சோழராசனோடு கூட மிகுந்த ஜலத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான் (ஆதலால்)

இத்தரையோர் தம்மி லிருவரே மேலானோர்:
சித்திரச வாதி, சிவயோகி.—முத்தனையாய்!
நல்குரவு முற்பவமு நாசம் புரிவாரே
அல்லவரே வீரியக் கீடம். 68

(ப-ரை.) முத்து அனையாய் - முத்தைப்போல்வாளே! இத்தரையோர் தம்மில் இருவரே மேல் ஆனோர்-இந்தப் பூமியிலுள்ள மனுடரில் இருவரே மேலானவர்கள் (அவர் யார் யார் எனில்), சித்தி ரச வாதி சிவயோகி - சித்தியையுடைய ரசவாதியும் சிவயோகியுமாவர். (என்ன காரணத்தினால் மேலானவர் எனின்), நல்குரவும் முன்பவமும் நாசம்புரிவார்-(இந்த இருவரும் முறையே) தரித்திரத்தையும் முன் சென்மத்தையும் கெடுப்பவராவர் (அதனால்), அல்லவரே வீரியக் கீடம்-இவரல்லாதவர்களே இந்திரியத்தாலான புழுக்கள்.

அற்றசிவ யோகிக் கருஞ்சின்ன மூன்றுண்டு:
பற்றலகை யுன்மத்தர் பாலரியல்;—முற்றுரச
வாதிக்குச் சின்னமூன் றுண்டே: மகிழ்போகம்
ஈத லிரவாமை யென்று. 69

(ப-ரை.) அற்றசிவயோகிக்கு-(எல்லாப் பற்றுகளையும்) விட்ட சிவயோகிக்கு, பற்று அலகை உன்மத்தர் பாலர் இயல் (என்று)- பிசாசரும் உன்மத்தரும் பாலரும் ஆகிய இவர்களுடைய குணங்களென்று, அரும் சின்னம் மூன்று உண்டு-அருமையாகிய அடையாளங்கள் மூன்று உள்ளன. முற்று ரசவாதிக்கு-மேலான ரசவாதிக்கு, மகிழ்போகம் ஈதல் இரவாமை என்று-மகிழ்ச்சியையுடைய அநுபவங்களும் கொடையும் யாசகஞ் செய்யாமையும் என்று, சின்னம் மூன்று உண்டு-அடையாளங்கள் மூன்றுள்ளன.

வல்லவர்பாற் கல்வி மதமா ணவம்போக்கும்;
அல்லவர்பாற் கல்வி யவையாக்கும்;—நல்லிடத்தில்
யோகம் பயில்வா ருயர்ந்தோர்; இழிந்தோர்கள்
போகம் பயில்வார் புரிந்து. 70

(ப-ரை.) வல்லவர்பால் கல்வி மதம் ஆணவம் போக்கும்-மேலோரிடத்துள்ள கல்வி அறிவின்மையையும் அகங்காரத்தையும் கெடுக்கும்; அல்லவர் பால் கல்வி அவை ஆக்கும்-கீழோரிடத்துள்ள கல்வி அவைகளை உண்டாக்கும். உயர்ந்தோர் நல் இடத்தில் யோகம் பயில்வார்-மேலோர் நல்ல தானத்திலிருந்து யோகப்பயிற்சி செய்வர்; இழிந்தோர்கள் புரிந்து போகம் பயில்வார்-கீழோர்கள் விரும்பி (அற்ப) சுகங்களை அநுபவிப்பர்.

தீயவர்பாற் கல்வி சிறந்தாலு மற்றவரைத்
தூயவரென் றெண்ணியே துன்னற்க :-சேயிழையே!
தண்ணொளிய மாணிக்கஞ் சர்ப்பந் தரித்தாலும்
நண்ணுவரோ மற்றதனை? நாடு. 71

(ப-ரை.) சேயிழையே - செப்பமாகிய ஆபரணத்தையுடைய பெண்ணே! தீயவர் பால் கல்வி சிறந்தாலும்-பொல்லாதாரிடத்திற் கல்வி மிக விருந்தாலும், அவரைத் தூயவர் என்று எண்ணித் துன்னற்க-அவரை நல்லவர் என்று நினைத்துச் சேராதொழிக; சர்ப்பம் தண் ஒளிய மாணிக்கம் தரித்தாலும் - (துட்டகுணமுள்ள) பாம்பு குளிர்ச்சியாகிய ஒளியையுடைய (நல்ல) மாணிக்க ரத்தினத்தை வைத்திருந்தாலும், அதனை நண்ணுவரோ-(மாணிக்கத்தைவிரும்பி) அப்பாம்பை அடைவாரோ? நாடு-(நீ இதனை) யோசிப்பாயாக.

ஊரூ ரெனும்வனத்தே யொள்வாட்கண் மாதரெனும்
கூரூர் விடமுட் குழாமுண்டே :—சீரூர்
விரத்திவை ராக்ய விவேகத் தொடுதோல்
உரத்தணியத் தையாவென் றோது. 72

(ப-ரை.) ஊர் ஊர் எனும் வனத்தே - (நாம்) சஞ்சரிக்கின்ற தேசம் என்னுங் காட்டில், ஒள் வாள் கண் மாதர் எனும் - ஒள்ளிய வாட்படைபோலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் என்று சொல்லப்படும், கூர் ஊர் விடம் முள் குழாம் உண்டு-கூர்மை மிகுந்த நச்சு முள்ளின் கூட்டங்கள் உள்ளன; சீர் ஊர் விரத்தி - சிறப்புமிகுந்த ஞானியானவன், விவேக வைராக்ய தொடுதோல்-விவேகத்தோடு கூடிய நிராசையாகிய செருப்பை, உரத்து அணிய - மனமாகிய காலில் இட்டுக்கொள்ளுதலால், தையா என்று ஓது-(அம்முட்கள் அவனுக்குத்) தைக்கமாட்டா என்று சொல்வாயாக.

போற்று குருகிளைஞர் பொன்னாசையோர்க்கில்லை;
தோற்றுபசிக் கில்லை சுவைபாகம் ;-தேற்றுகல்வி
நேசர்க் கிலைசுகமு நித்திரையும் ; காமுகர்தம்
ஆசைக் கிலைபயமா னம். 73

(ப-ரை.) பொன் ஆசையோர்க்கு-பொருளாசையுடையோர்க்கு, போற்று குரு கிளைஞர் இல்லை-துதிக்கப்படுகின்ற ஆசாரியரும் சுற்றத்தாரும் இல்லை; தோற்றுபசிக்கு சுவை பாகம் இல்லை-உண்டாகின்ற பசிக்கு ருசியும் சமையற் பக்குவமுமில்லை; தேற்று கல்வி நேசர்க்கு சுகமும் நித்திரையும் இலை-(மனத்) தெளிவைக் கொடுக்கின்ற கல்வியில் விருப்பமுடையவர்களுக்குச் சுகமும் நித்திரையும் இல்லை ; காமுகர் தம் ஆசைக்கு பயம் மானம் இலை - தூர்த்தர்களுடைய பெண்ணாசைக்கு அச்சமும் அவமானமும் இல்லை.

நன்றறியாத் தீயோர்க் கிடங்கொடுத்த நல்லோர்க்குந்
துன்று கிளைக்குந் துயர்சேரும் ;—குன்றிடத்திற்
பின்னிரவில் வந்தகரும் பிள்ளைக் கிடங்கொடுத்த
அன்னமுதற் பட்டதுபோ லாம். 74

(ப-ரை.) நன்று அறியாத் தீயோர்க்கு இடங்கொடுத்த நல்லோர்க்கும்-உபகாரத்தை நினையாத துட்டருக்கு இடங்கொடுத்த நல்லவர்களுக்கும், துன்று கிளைக்கும் துயர் சேரும்-நெருங்கிய (அவருடைய) சுற்றத்தார்க்கும் துன்பம் உண்டாம்; (அது எது போலும் எனில்), முதல்-முன்னாளில், குன்றிடத்தில் இரவில் வந்த கரும் பிள்ளைக்கு இடங்கொடுத்த அன்னம்-மலையிலே இராத்திரியில் வந்த காகத்துக்கு (இருக்க) இடங்கொடுத்த அன்னப் பக்ஷியானது, பின் பட்டதுபோல் ஆம்-பின் (அதனால்) அடைந்த துன்பத்தைப் போலாம்.

மனம்வேறு சொல்வேறு மன்னுதொழில் வேறு
வினைவேறு பட்டவர்பால் மேவும்;-அனமே!
மனமொன்று சொல்லொன்று வான்பொருளு மொன்றே
கனமொன்று மேலவர்தங் கண். 75

(ப-ரை.) அனமே-அன்னம்போல்வாளே! வினை வேறுபட்டவர் பால்-அநீதியாகிய செயல்களையுடைய கீழோரிடத்து, மனம் வேறு சொல் வேறு மன்னு தொழில் வேறு மேவும்-மனம்வேறும் வாக்கு வேறும் பொருந்திய செய்கை வேறுமாயிருக்கும், கனம் ஒன்று மேலவர்தம் கண்-கனம்பொருந்திய மேலோரிடத்தில், மனம் ஒன்று

சொல் ஒன்று வான்பொருளும் ஒன்றே-மனமும் ஒன்று வாக்கும் ஒன்று பெருமையாகிய செயலும் ஒன்றேயாம்.

கண் ணுக் கினிய சபைக்குமணி கற்ருேனே ;
விண் ணுக் கினியமணி வெய்யோனே ;-வண்ணமுற
வந்த மனையாள் வளர் அறத் துக் கேற்றமணி ;
மைந் தன் மனைக்கு மணி. 76

(ப-ரை.) சபைக்கு கண்ணுக்கு இனிய மணி கற்ருேனே-சபைக்குக் கண்ணுக்கினிதாகிய இரத்தினம் வித்துவானே, விண்ணுக்கு இனிய மணி வெய்யோனே-ஆகாயத்துக்கு இனிதாகிய இரத்தினம் சூரியனே, வளர் அறத்துக்கு ஏற்ற மணி வண்ணம் உறவந்த மனையாள்-வளரும் இல்லறத்துக்கு உகந்த இரத்தினம் அழகு பொருந்த வீட்டுக்குச் சிறப்பாகவந்து (வாழ்க்கைப்பட்ட) மனைவியாம், மனைக்கு மணிமைந்தன்-வீட்டுக்கு இரத்தினம் சிறுவனும்.

பாலினீர் தீய ணுகப் பால்வெகுண்டு தீப்புகுந் து
மேலுநீர் கண்டமையு மேன்மைபோல்-நூலினெறி
உற்ருே ரிடுக்க ணுயிர்கொடுத் து மாற் றுவரே
மற்ருேர் புகல மதித் து. 77

(ப-ரை.) பாலின் நீர் தீ அணுக-பாலோடுகூடிய நீரை நெருப்பு அணுகிச் சுட, பால் வெகுண்டு தீப்புகுந்து-பாலானது (பொறுது) பொங்கி நெருப்பினுட் புகுந்து (அதனை அவித்து), மேலும் நீர் கண்டு அமையும் மேன்மைபோல் - பின்னும் நீரைக்கண்டு (தான்) அடங்கும் மேன்மையைப்போல, நூலின் நெறி உற்ருேர் - நூல் விதிப்படி நடக்கின்ற பெரியோர்கள், இடுக்கண் - (தம்மை அடுத்த பிறருக்கு வந்த) ஆபத்தை, மற்ருேர் புகல-பிற நல்லோர் (தம்மைப்) புகழ, மதித்து உயிர் கொடுத்தும் மாற்றுவர் - (நமக்குறுதி இது வென்று) நினைத்துத் (தம்முடைய) உயிரைக் கொடுத்தும் நீக்குவர்.

அந்தோபுரமெரித்தவண்ணலடியார்பொருள்கள்
செந் தீ யினுங்கொடிய தீகண்டாய்:—செந்தீயை
நீங்கிற் சுடாதே ; நெடுந் தூரம் போனுலும்
ஏங்கச் சுடுமே யி து. 78

(ப-ரை.) புரம் எரித்த அண்ணல் அடியார் பொருள்கள்-முப்புரங்களை எரித்தசிவபெருமானுடையஅடியார்களுடையதிரவியங்கள், செம் தீயினும் கொடிய தீ கண்டாய் - சிவப்பாகிய அக்கினியிலும்

பார்க்கக் கொடிய அக்கினி என்று அறிவாயாக. செம் தீயை நீங்கில் சுடாது-செம்மையாகிய நெருப்பை நீக்கினல் (அது) சுடாது. அந்தோ-ஐயோ! இது-(சிவனடியார் திரவியமாகிய) இந்நெருப்பு, நெடும் தூரம் போனாலும் எங்கச் சுடும்-அதிக தூரம் போனாலும் எங்கும்படி சுடும்.

நிந்தையிலாத் தூயவரு நிந்தையரைச்சேரிலவர்
நிந்தையது தம்மிடத்தே நிற்குமே ;- நிந்தைமிகு
தாலநிழற் கீழிருந்தான் றன்பா லருந்திடினும்
பாலதெனச் சொல்லுவரோ ? பார். 79

(ப-ரை.) நிந்தை இலாத் தூயவரும் நிந்தையரைச் சேரில்-இகழப்படாத மேலோரும் இகழப்படுங் கீழோரைச் சேர்ந்தால், அவர் நிந்தையது தம்மிடத்தே நிற்கும்-அவருக்குரிய இகழ்ச்சி தம்மிடத்தும் நிலை பெறும், நிந்தை மிகு தால நிழல் கீழ் இருந்து ஆன்பால் அருந்திடினும் - இழிவு மிகுந்த பனையி னிழலிலிருந்து பசுவின் பாலைக் குடித்தாலும், அது பால் எனச் சொல்லுவரோ - அதனைப் பாலென்று சொல்லுவார்களோ? பார்-(இதனை) ஆலோசிப்பாயாக.

கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற்
றன்மநூல் புக்காலுந் தங்காதே ;—சன்மமெலும்
புண்டு சமிக்குநா யூணுவி னெய்யதனை
உண்டு சமிக்குமோ ? ஓது. 80

(ப-ரை.) கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் செவியில் - பாவமே நிறையப்பெற்ற சரீரத்தையுடைய பொல்லாதோருடைய காதில், தன்மநூல் புக்காலும் தங்காது - தருமசாஸ்திரம் உபதேசிக்கப்பட்டாலும் (மனத்தில்) தங்காது: சன்மம் எலும்பு உண்டு சமிக்கும் நாய்—தோலையும் எலும்பையும் உண்டு திருப்தியடையும் நாயானது, ஆவின் நெய் ஊண் அதனை உண்டு சமிக்குமோ-பசுநெய் கலந்த உணவை உண்டு திருப்தியடையுமோ? ஓது-சொல்வாயாக.

பெண்ணுதவுங் காலை பிதாவிரும்பும் வித்தையே;
எண்ணி றனம்விரும்பு மீன்றதாய் ;-நண்ணிடையிற்
கூரியநற் சுற்றங் குலம்விரும்பும் ; காந்தனது
பேரழகு தான்விரும்பும் பெண். 81

(ப-ரை.) பெண் உதவுங் காலை - பெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்பொழுது, பிதா வித்தை விரும்பும்-(அவளுடைய) தகப்

பன் (கணவனுடைய) கல்வியை விரும்புவான்; ஈன்றதாய் எண் இல்தனம் விரும்பும்-பெற்றதாய் அளவிறந்த திரவியத்தை விரும்புவாள்; இடையில் நண் கூறிய நல் சுற்றம் குலம் விரும்பும் - (இவர்களுக்கு) இடையிற் பொருந்திய மிகுந்த நல்ல சுற்றத்தார் குலத்தை விரும்புவர்; பெண்-(அப்) பெண்ணனவள், காந்தனது போழகு விரும்பும்-நாயகனுடைய போழகை விரும்புவாள்.

காந்துநறும் புண்ணேக் கலந்தீ விரும்புமே;
வேந்தர் தனமே விரும்புவார்;—சாந்தநூல்
கல்லார் பகைசேர் கலகம் விரும்புவார்;
நல்லார் விரும்புவார் நட்பு. 82

(ப-ரை.) ஈ காந்தும் நறும் புண்ணே கலந்து விரும்பும்-ஈயானது காந்துகின்ற மணத்தையுடைய புண்ணேச் சேர்ந்து (அதனை) விரும்பும்; வேந்தர் தனமே விரும்புவார்-அரசர் செல்வத்தையே விரும்புவார்; சாந்த நூல் கல்லார் பகை சேர் கலகம் விரும்புவார்-அடக்கத்தைக் கொடுக்கும் நூல்களேப் படியாத மூடர் பகையை உண்டாக்குகின்ற கலகத்தை விரும்புவார்; நல்லார் நட்பு விரும்புவார்-நல்லவர் சிநேகத்தை விரும்புவார்.

கற்றைக் குழலார் கவினெல்லா மோர்மகவைப்
பெற்றக் கணமே பிரியுமே;—கற்றருளே
வேட்ட பெரியோர் பெருமையெலாம் வேறென்றைக்
கேட்ட பொழுதே கெடும். 83

(ப-ரை.) கற்றைக் குழலார் கவின் எல்லாம்-கூட்டமாகிய கூந்தலையுடைய பெண்களுடைய அழகு முழுதும், ஓர் மகவைப் பெற்ற அக்கணமே பிரியும்-ஒரு குழந்தையைப் பெற்ற அப்பொழுதே நீங்கும்; (அதுபோல) கற்று அருளே வேட்ட பெரியோர் பெருமை எலாம்-(ஞானநூல்களேப்) படித்துக் (கடவுளுடைய) திருவருளே விரும்பிய ஞானிகளுடைய பெருமை முழுதும், வேறு ஒன்றைக் கேட்ட பொழுதே கெடும்-(அவ்வருளல்லாத) வேறென்றைக் கேட்டவுடனே அழியும்.

சீலங் குலமடியா டண்டிற் கெடும்; கணிகை
யாலிங் குறுதனநா சம்மாகும்;—நூலிழந்த
பெண்ணுள் உறக்குறையும் வாழ்நாள்; பிறர்தாரம்
எண்ணினர்க்கெல் லாநலமும் போம். 84

(ப-ரை.) அடியாள் தீண்டில் சீலம் குலம் கெடும்-ஊழியக்காரி யைத்தொட்டால் ஒழுக்கமும் சாதியும் கெடும்; கணிகையால் இங்கு உறுதனம் நாசம் ஆகும்-பொதுப்பெண்ணால் இவ்வுலகத்தில் (தனக் குக்) கிடைத்த பொருள் அழியும்; நூல் இழந்த பெண்ணாள் உற வாழ்நாள் குறையும்-திருமங்கிலியும் நீங்கிய விதவையின் நேசத்தால் ஆயுசு குறையும்; பிறர் தாரம் எண்ணினர்க்கு எல்லா நலமும் போம்-பிறர் மனைவியரை நினைந்தவர்க்கு எல்லா நன்மையும் கெடும்.

சத்தியமெக் காலுஞ் சனவிருத்த மாகுமே ;
எத்தியபொய் யார்க்கு மிதமாகும் :— நத்தியபால்
வீடுதொறுஞ் சென்று விலையாம் ; மதுவிருந்த
வீடுதனி லேவிலையா மே. 85

(ப-ரை.) நத்திய பால் வீடு தொறும் சென்று விலையாம்-(உட ம்பை) வளர்க்கின்ற பால் வீடு தோறும் போய் விலைப்படும் ; சத்தி யம் எக்காலும் சன விருத்தம் ஆகும்-(உயர்வாகிய) உண்மை எப் பொழுதும் (இழிந்த) சனங்களுக்கு வெறுப்பைத் தருவதாயிருக் கும்; மது இருந்த வீடுதனில் விலை ஆம்-(இழிந்த) கள்ளுத் தானி ருந்த வீட்டில் விலைப்படும் ; எத்திய பொய் யார்க்கும் இதம் ஆகும்- மயக்குகின்ற (இழிவாகிய) பொய் (அந்தச்) சனங்கள் எல்லாருக் கும் விருப்பத்தைத் தருவதாயிருக்கும்.

நல்லொழுக்கமில்லாரிடஞ்சேர்ந்த நல்லோர்க்கும்
நல்லொழுக்க மில்லாச்சொ னண்ணுமே—கொல்லும்விடப்
பாம்பெனவுன் னுரோ பழுதையே யானுலுந்
தூம்பமரும் புற்றடுத்தால் ? சொல். 86

(ப-ரை.) நல் ஒழுக்கம் இல்லார் இடம் சேர்ந்த நல்லோர்க்கும்- தீயொழுக்கமுள்ளவருடைய இடத்தை அடைந்த நல்லொழுக்க முள்ளவர்களுக்கும், நல் ஒழுக்கம் இல்லாச் சொல் நண்ணும்-இழி வாகியசொல் உண்டாகும்; தூம்பு அமரும் புற்று அடுத்தால்-துவா ரத்தையுடைய புற்றுக்குச் சமீபத்திற் கிடந்தால், பழுதையே ஆனு லும்-வைக்கோற் புரியேயாயினும், கொல்லும் விடப்பாம்பு என உன்னுரோ-கொல்லுகின்ற நஞ்சையுடைய பாம்பு என்று (அதனை) நினையாரோ? சொல்-நீ சொல்வாயாக.

வாக்குநயத் தாலன்றிக் கற்றவரை மற்றவரை
ஆக்கைநயத் தாலறிய லாகாதே ;—காக்கையொடு
நீலச் சிறுகுயிலை நீடிசையா லன்றியே
கோலத் தறிவருமோ? கூறு. 87

(ப-ரை.) கற்றவரை மற்றவரை-படித்தவரையும் படியாதவரையும், வாக்கு நயத்தால் அன்றி-(அவர்களுடைய) சொல்லின் நயத்தினாலன்றி, ஆக்கை நயத்தால் அறியல் ஆகாது-வடிவழகினால் அறியக்கூடாது ; காக்கையொடு நீலச் சிறுகுயிலை-காகத்தையும் கருநிறத்தையுடைய சிறிய குயிலையும், நீடு இசையால் அன்றி-(அவைகளினுடைய) நீண்ட குரலால் (அறிதல்) அல்லாமல், கோலத்து அறிவருமோ-உருவத்தினால் அறிதல் கூடுமோ? கூறு-நீ சொல்வாயாக.

ஆசையெனும் பாசத்தாலாடவர்தஞ் சிந்தைதனை
வீசுமனை யாந்தறியில் வீழ்த்தியே—மாசுபுரி
மாயா மனைவியரா மக்கண் மகவென்னும்
நாயாற் கடிப்பித்த னாடு. 88

(ப-ரை.) மாசு புரி மாயா மனைவியர்-குற்றத்தைச் செய்கின்ற கெடாத மனைவியாகிய வேடர், ஆடவர் தம் சிந்தைதனை-ஆடவர்களுடைய மனமாகிய விலங்கை, ஆசை எனும் பாசத்தால்-ஆசை என்கின்ற கயிற்றினால், வீசும் மனை ஆம்தறியில் வீழ்த்தி-உலையச் செய்கின்ற இல்வாழ்க்கையாகிய தூணிற் கட்டி, மக்கள் மகவு என்னும் நாயால் கடிப்பித்தல்-ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் என்கின்ற நாய்களாற் கடிப்பித்தலை, நாடு-நீ நினைப்பாயாக, ஆ-இஃதென்ன கொடுமை!

தானறிந்தோ ருக்குதவி தன்னா லமையுமெனில்
தானுவந் தீத றலையாமே ;—ஆனதனாற்
சொன்னாற் புரிதலிடை ; சொல்லியும்பன் னாண்மறுத்துப்
பின்னாட் புரிவதுவே பின். 89

(ப-ரை.) தான் அறிந்தோருக்கு-தான் பழகிய ஒருவருக்கு, உதவி தன்னால் அமையும் எனில்-உதவி (செய்யத்) தன்னால் இயலுமாயின், தான் உவந்து ஈதல் தலை ஆம்-(அவர் கேட்குமுன்) தான் (அவருடைய குறிப்பையறிந்து அவ்வுதவியை) மகிழ்ந்து செய்தல் முதலாம்; ஆனதனால் - ஆதலினால், சொன்னால் புரிதல் இடை - (அவர்) கேட்ட பின் செய்தல் இடையாம்; சொல்லியும் - (அவர்) கேட்டும், பல் நாள் மறுத்து-பல நாட் (செய்யாது) மறுத்து, பின் நாள் புரிவது பின்-அதன் பின்பு செய்வது கடையாம்.

உற்ற மறையகத்தி லுய்க்குமவ னுத்தமனே ;
மற்றம் மறைபகர்வோன் மத்திமனே ;-முற்றிழையே!
அத்த முறலாற் புகல்வா னதமனென
வித்தகநூ லோதும் விரித்து. 90

(ப-ரை.) முற்று இழையே - (தொழில்) முற்றிய ஆபரணத்தை யுடையவளே! உற்ற மறை அகத்தில் உய்க்குமவன் உத்தமன்-(தன் செவியிற்) பொருந்திய இரகசியத்தை (ஒருவருக்கும் வெளிவிடாமல் தன்) மனத்தில் அடக்கிவைத்திருப்பவன் உத்தமன், அ மறை பகர்வோன் மத்திமன்-அந்த இரகசியத்தைப்(பிறர்க்குச்)சொல்லுவோன் மத்திமன் ; அத்தம் உறலால் புகல்வான் அதமன் என - பொருளைப் பெறுதலினால்(அவ்விரகசியத்தைச்)சொல்லுவோன் அதமன் என்று, வித்தகநூல் விரித்து ஓதும் - நல்லறிவைப் போதிக்கின்ற நூல்கள் விவரித்துச் சொல்லும்.

உத்தமர்தா மீயுமிடத் தோங்குபனை போல்வரே ;
மத்திமர்தாந்தெங்குதனைமா னுவரே;-முத்தலரும்
ஆங்கமுகு போல்வா ரதம ரவர்களே
தேங்கதலி யும்போல்வார் தேர்ந்து. 91

(ப-ரை.) உத்தமர் தேர்ந்து ஈயுமிடத்து ஓங்குபனை போல்வர்-உத்தமர்(பிறருடையகுறிப்பை) அறிந்து கொடுக்குமிடத்து உயர்ந்த பனையைப் போல்வர் ; மத்திமர் தெங்குதனை மானுவர் - மத்திமர் தென்னமரத்தைப் போல்வர் ; அதமர் முத்து அலரும் கமுகு போல்வார்-அதமர்கள் முத்துப்போல அலருகின்ற கமுகைப்போல்வர் ; அவர்களே தேம் கதலியும் போல்வார்-அந்த அதமர்களே தித்திப்பாகிய வாழையையும் போல்வர்.

எல்லோர் தமக்கு மினிதுதவ லன்றியே
நல்லோர் தமக்குதவி நாடாரே ;—வல்லதரு
நாமநிதி மேக நயந்துதவ லன்றியே
தாமுதவி நாடுமோ? சாற்று. 92

(ப-ரை.) நல்லோர்-மேலோர், எல்லோர் தமக்கும் இனிது உதவல் அன்றி-(தாம்) எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பதல்லாமல், தமக்கு உதவி நாடார்-(அவர்களிடத்துத்) தமக்குப் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பார் ; வல்லதரு நாமநிதி மேகம்-(கொடையில்) வல்லகற்பக விருக்ஷமும் பெருமையையுடைய சங்கநிதி பதுமநிதிகளும் மேகங்களும், நயந்து உதவல் அன்றி-(தாம்பிறருக்கு) விரும்

பிக்கொடுப்பதல்லாமல், தாம் உதவி நாடுமோ-தாம் (அவர்களிடத்துப்) பிரதியுபகாரத்தை விரும்புமோ? சாற்று-நீ சொல்வாயாக.

வெய்யோன் கிரண மிகச்சுடுமே; வெய்யவனிற்
செய்யோன் கிரணமிகத் தீதாமே;—வெய்யகதிர்
எல்லோன் கிரணத் தெரியினிலு மேண்ணமில்லார்
சொல்லே மிகவுஞ் சுடும். 93

(ப-ரை.) வெய்யோன் கிரணம் மிகச் சுடும்-சூரியகிரணம் மிகச் சுடும்; செய்யோன் கிரணம் வெய்யவனில் மிக தீது ஆம்-அக்கினியின் காந்தி சூரியகிரணத்திலும் மிகக் கொடியதாயிருக்கும்; வெய்ய கதிர் எல்லோன் கிரணத்து எரியினிலும்-வெம்மையாகிய ஒளியையுடைய சூரியகிரணம் அக்கினி இவைகளைப் பார்க்கிலும், எண்ணம் இல்லார் சொல்லே மிகவும் சுடும்-நல்லறிவில்லாத மூடருடைய (தீய) சொல்லே மிகவும் சுடும்.

திங்க ளமிர்த கிரணமிகச் சீதளமே;
திங்களினுஞ் சந்தனமே சீதளமாம்;-இங்கிவற்றின்
அன்பறிவு சாந்த மருளுடையார் நல்வசனம்
இன்பமிகுஞ் சீதளமா மே. 94

(ப-ரை.) திங்கள் அமிர்த கிரணம் மிகச் சீதளம்-சந்திரனுடைய அமிர்தகிரணம் மிகவுங் குளிர்ந்தது; சந்தனமே திங்களினும் சீதளம் ஆம்-சந்தனமே சந்திரனிலும் குளிர்ந்ததாம்; அன்பு அறிவு சாந்தம் அருள் உடையார் நல்வசனம்-அன்பும் அறிவும் பொறுமையும் அருளும் உடையோருடைய இனிய வார்த்தை, இவற்றின் இன்பம் மிகும் சீதளம் ஆம்-இந்த இரண்டைப் பார்க்கிலும் இன்பத்தை மிகச் செய்கின்ற குளிர்ச்சியுள்ளதாம்.

சீராம்வெண் ணீற்றுத் திரிபுண் டரம்விடுத்தே
பேரான முத்தி பெறவிரும்பல்—ஆரமிர்த
சஞ்சீ வியைவிடுத்தே சாகா திருப்பதற்கு
நஞ்சே புசித்ததுபோ ளுடு. 95

(ப-ரை.) சீர் ஆம் வெண்ணீற்றுத் திரிபுண்டரம் விடுத்து-ஐசுவரியமாகிய வெண்மையையுடைய விபூதியினலே திரிபுண்டரந் தரியாது (வேறொன்றைத் தரித்து), பேர் ஆன முத்திபெற விரும்பல்-மேன்மையாகிய மோக்ஷத்தை அடையும்படி (ஒருவன்) ஆசைப்படுதல், சாகாதிருப்பதற்கு-சாகாதிருத்தற்கு, ஆர் அமிர்த சஞ்சீவியை

விடுத்து-அருமையாகிய அமுதசஞ்சீவியை உண்ணுமல், நஞ்சேபுசித்ததுபோல் நாடு-நஞ்சையே உண்டதுபோலும் என்றறிவாயாக.

செந்தா மரையிரவி சேருதயம் பார்க்குமே;
சந்திரோ தயம்பார்க்கும் தண்குமுதம்;-கந்தமிகும்
பூவலரப் பார்க்கும் பொறிவண்(டு); ஆரனன்பர்
தேவரவைப் பார்ப்பர் தெளிந்து. 96

(ப-ரை.) செந்தாமரை சேர் இரவி உதயம் பார்க்கும்-செந்தாமரை வருகின்ற சூரியனுடைய உதயத்தைப் பார்க்கும்; தண் குமுதம் சந்திரோதயம் பார்க்கும்-குளிர்ச்சியாகிய ஆம்பல் சந்திரோதயத்தைப் பார்க்கும்; பொறி வண்டு கந்தம் மிகும் பூ அலரப் பார்க்கும்-புள்ளியையுடைய வண்டு வாசனை மிகுகின்ற பூக்கள் அலர (அவற்றைப்) பார்க்கும்; அரன் அன்பர் தெளிந்து தேவரவை பார்ப்பர்-சிவனடியார்கள் (கேட்டல் சிந்தித்தல்களால்) தெளிந்து, சிவபெருமான் (தமது தியானத்தில்) எழுந்தருளி வருதலைத் தரிசிப்பர்.

வில்லமறு குக்கொவ்வா மேன்மலர்கள்; நால்வரேனும்
நல்லவன்பர் சொற்கோவ்வாநான்மறைகள்;-மெல்லிநல்லாய்!
ஆமந் திரமெவையு மைந்தெழுத்தை யோவ்வாவே
சோமசுந்த ரற்கென்றே சொல். 97

(ப-ரை.) மெல்லி நல்லாய்-மெல்லிய இயல்பினையுடைய பெண்ணே! சோமசுந்தரற்கு-உமாதேவியாரோடு கூடிய பேரழகாகிய சிவபெருமானுக்கு, மெல் மலர்கள் வில்லம் அறுகுக்கு ஒவ்வா-மென்மையாகிய புஷ்பங்கள் வில்வத்துக்கும் அறுகுக்கும் ஒப்பாகா; நான் மறைகள்-(தாம் அருளிச்செய்த) நான்கு வேதங்களும், நால்வர் எனும் நல்ல அன்பர் சொற்கு ஒவ்வா - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய) நால்வர் என்கின்ற மெய்யடியார்கள் அருளிச்செய்த தேவார திருவாசகங்களுக்கு ஒப்பாகா; ஆம் மந்திரம் எவையும் ஐந்தெழுத்தை ஒவ்வா-(சுத்தமாயையில்) உண்டாகிய மந்திரங்கள் எல்லாம் (தமது திருவுருவாகிய) ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஒப்பாகா; என்று சொல்-என்று சொல்வாயாக.

கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழினுநூல்
வல்லா னொருவனையே மானுவரோ?-அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீ னிலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா வாமோ? விளம்பு. 98

(ப-ரை.) கல்லார் பலர் கூடிக் காதலித்து வாழினும் - படியாத மூடர் பலர்கூடி (ஒருவரையொருவர்) விரும்பி வாழ்ந்தாலும், நூல் வல்லான் ஒருவனையே மானுவரோ-கல்வியில்வல்ல ஒருவனையே ஒப்பாவரோ? வானகத்து-ஆகாயத்தில், அல் ஆரும் எண் இலா வான் மீன் இலகிடினும்-இரவில் நிறைந்த அளவில்லாத நக்ஷத்திரங்கள் விளங்கினாலும், ஓர் வெண் நிலா ஆமோ-ஒரு வெண்மையாகிய சந்திரனுக்கு ஒப்பாகுமோ? விளம்பு-நீ சொல்வாயாக.

சந்தனத்தைச் சேர்தருவுந் தக்க மணங்கமழும்;
சந்தனத்தைச் சார்வேய் தழல்பற்ற-அந்தவனந்
தானுமச் சந்தனமுந் தன்னினமு மாள்வதன்றித்
தானுங் கெடச்சுடுமே தான். 99

(ப-ரை.) சந்தனத்தைச் சேர் தருவும் தக்க மணம் கமழும்-சந்தன மரத்தைச் சேர்ந்த (மற்றை) மரங்களும் தகுதியாகிய (அச்சந்தன) மணம் கமழப் பெறும்; சந்தனத்தைச் சார்வேய் - சந்தனமரத்தை அடுத்த மூங்கிலானது, தழல் பற்ற-நெருப்புப் பற்றிக்கொள்ள (அதனால்), அந்த வனம் தானும்-(தனக்கிடமாகிய) அந்தக்காடும், அச் சந்தனமும்-அந்தச் சந்தனமரமும், தன் இனமும் மாள்வது அன்றி-தன் சாதியாகிய மூங்கில்களும் எரிவது அல்லாமல், தானும் கெடச் சுடுமே-தானும் அழியும்படி சுடுமே.

கங்கைநதி பாவஞ் சசிதாபங் கற்பகந்தான்
மங்க லுறும்வறுமை மாற்றுமே;—துங்கமிகும்
இக்குணமோர் மூன்றும் பெரியோ ரிடஞ்சேரில்
அக்கணமே போமென் றறி. 100

(ப-ரை.) கங்கை நதி பாவம்-கங்கைநதி பாவத்தையும், சசி தாபம்-சந்திரன் வெப்பத்தையும், கற்பகம் மங்கல் உறும் வறுமை மாற்றும்-கற்பகவிருக்ஷம் (எல்லா நலங்களையும்) கெடும்படி செய்கின்ற வறுமையையும் போக்கும்; பெரியோரிடம் சேரில் - பெரியோரிடத்திற் சேர்ந்தால், இக்குணம் ஓர் மூன்றும் அக்கணமே போய்-இந்தக் குணம் மூன்றும் அப்பொழுதே நீங்கும், (அதுமாத்திரமா!) துங்கம் மிகும் என்று அறி-(பலவகை) உயர்வும் மிகவுண்டாகும் என்று அறிவாயாக.

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

		பக்கம்.
அத்திமலரும்அருங்	...	22
அந்தோபுரமெரித்த	...	30
அரசினிலையதனின்	...	21
அரிமந்திரம்புகுந்தால்	...	4
அவ்வியநெஞ்சத்து	...	10
அறிவன்பகையேனும்	...	4
அற்றசிவயோகிக்கு	...	27
அன்னமனையாய்	...	26
அன்னைதயையும்	...	13
ஆசைக்கடியான்	...	7
ஆசையெனும்	...	34
ஆபத்துவந்தால்	...	19
ஆயுமலர்த்தேன்	...	24
ஆனந்தணார்மகளிர்	...	8
ஆனைமருப்புமருங்	...	12
இதமகிதவார்த்தை	...	26
இத்தரையோர்	...	27
இந்திரவிநீள்	...	20
இன்னறரும்பொருளை	...	19
ஈக்குவிடந்தலையில்	...	9
ஈசனெதிர்நின்றாலும்	...	17
உத்தமர்தாமீயும்	...	35
உற்றதொழில்செய்வோர்	..	18
உற்றபெருஞ்சுற்றம்	...	7
உற்றமறையகத்தில்	...	35
உள்ளபொழுதேதும்	...	15
ஊரூரெனும்வனத்தே	...	28
எல்லோர்தமக்கும்	...	35
என்னேகிரேதத்து	...	14
ஒருபோதுயோகியே	...	6
ஓதுபொருள்கண்டோர்க்	...	25
கங்கைநதிபாவம்	...	38
கண்ணிரண்டே	...	7
கண்ணுக்கினிய	...	30
கர்ப்பூரம்போல	...	14
கல்லார்பலர்கூடி	...	37
கற்றைக்குழலார்	...	32
கற்றோர்கனமறிவர்	...	8
கன்மமேபூரித்த	...	31
கன்னியரைப்பொன்னுண்	.	17
காந்தனில்லாத	...	5
காந்துநறும்புண்ணை	...	32
காளவிடப்பாந்தள்	...	22
குணநன்குணரா	...	12
கோம்புளதற்கைந்து	...	10
சத்தியத்தைவெல்லா	...	21
சத்தியமெக்காலும்	...	33
சந்தனத்தைச்சேர்	...	38
சிவனேசிவனே	...	23
சிற்றுணர்வோர்	...	15
சீராம்வெண்ணீற்று	...	36
சீலங்குலமடியாள்	...	32
சீலமில்லானேதேனும்	...	15
செங்கமலப்போது	...	11
செந்தாமரையிரவி	...	37
செய்யுமொரு	...	9
ஞானமாசாரம்	...	12
தலைமயிரும்கூருகிரும்	...	13
தன்னையளித்தாள்	...	18
தாமரைபொன்முத்து	...	3
தாமுங்கொடார்	...	23
தாமோதரன்முதலா	...	21
தானறிந்தோருக்கு	...	34
தானேபுரிவினை	...	19
திங்களமிர்த	...	36
தீயவர்பாற்கல்வி	...	28

	பக்கம்.
துர்ச்சனரும்பாம்பும் ...	10
துன்னுமிருமலும் ...	11
தூயவறிவினர்முன் ...	20
தேன்புலத்தார்தெய்வம் ...	20
நல்லொழுக்கமில்லார் ...	33
நன்றறியாத்தீயோர் ...	29
நாவினுனியில் ...	9
நிந்தையிலாத்தூயவரும் ...	31
நீசனேநீசன் ...	11
நோய்தாந்திரணத்தின் ...	6
பகைசேருமெண்ணன்கு ...	5
பாவினீர்தீயனுக ...	30
பாவிதனந்தண்டிப்போர் ...	25
புத்தியொடுமுத்தி ...	23
பெண்ணுதவுங்காலை ...	31
பெண்ணொருத்திபேசில் ...	14
பெற்றமையுமென்ன ...	8
பேதையரைக்கண்டால் ...	16

	பக்கம்.
போற்பறிவில்லாதபல ...	22
பொன்னுங்கரும்பும் ...	25
போற்றுகுருகிளைஞர் ...	29
மந்திரமும்தேவும் ...	16
மனம்வேறுசொல்வேறு ...	29
மாதாமரிக்கின் ...	24
முற்றுமிறைசெயலே ...	17
முதுணர்ந்தோரோது ...	3
மேன்மதுரவாக்கால் ...	
வருத்தவளை ...	5
வல்லவர்பாற்கல்வி ...	27
வாக்குநயத்தாலன்றி ...	34
வாவியுறைநீரும் ...	18
வில்லமறுக்கொவ்வா ...	37
வெய்யோன்கிரணம் ...	36
வென்றிவரியுகிரும் ...	13
வேசியரும் நாயும் ...	26

அனுபந்தம்

(இந்நூலிற் குறிக்கப்பட்ட கதைகள்.)

செய்யுள்—3.

1. ஓர் அரசன் ஒரு பிராமணனுக்கு ஒரு மாணிக்க ரத்தினத்தைக் கொடுத்து, 'நீ போகிறவழியில் திருடர்கள் இருக்கவுங்கூடும். ஆதலால் இதை விழுங்கி ஊருக்குப் போய்க் கக்கி எடுத்துக்கொள்' என்று சொன்னான். அதை அறிந்த ஒரு வேடன் பிராமணனைத் தொடர்ந்துபோய்க் காட்டுவழியில் மறித்து, 'உன்வயிற்றிலிருக்கும் மாணிக்கத்தைத் தா' என்று பயமுறுத்தினான். பிராமணன் 'அது என் வயிற்றினுளில்லை; உன் வயிற்றினுள்ளேதான் இருக்கின்றது' என்றான். இப்படி இவர்கள் இருவரும் வழக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, அந்த வழியிலே வந்த திருடர்கள் அவ்விருவர் வயிற்றையும் கீறிப் பார்க்கும்படி முயன்றார்கள். வேடன் 'பிராமணன் இறக்கும்படி நேர்ந்ததே' என்று இரங்கி, 'நாங்களிருவரும் விளையாட்டாகப் பேசினோம். உங்களுக்குச் சந்தேகம் உண்டானால் முன்னே என் வயிற்றைச் சோதியுங்கள்' என்றான். திருடர்கள் அப்படியே சோதித்து, வேடனுடைய வயிற்றில் மாணிக்கம் இல்லாமையினாற் பிராமணனை விட்டுவிட்டார்கள்.

2. ஓர் அரசன் தான் வளர்த்த குரங்கின் கையில் வாளைக் கொடுத்து, 'இவ்விடத்தில் யாரையும் வரவொட்டாமற் காத்திரு' என்று சொல்லி அதைக் காவலாக வைத்து, நித்திரை செய்தான். அரசன் மேலே ஓர் ஈ வந்திருக்கக் கண்டு குரங்கு அதனை வெட்ட, அரசன் இரண்டு துண்டாய் வெட்டுண்டு இறந்தான்.

செய்யுள்—67.

முன்னொருகாலத்தில், காவேரியாறு திருவலஞ்சுழி என்னுந் தலத்துக்குச் சமீபத்திலே பூமிக்குட் சுழித்துக்கொண்டுபோயிற்று. சோழராஜன் அதைக்கண்டு துன்பமடைந்து அதனை ஏரண்டமா முனிவருக்குச் சொல்ல, அவர் அந்தச் சுழியில் ஒரு முடித்தலையை அல்லது ஒரு சடைத்தலையைக் கொடுத்தால் ஆறு உள்ளே சுழித்திறங்காமல் மேலே பிரவாகிக்கும் என்றார். அரசன் ஆறு பெருகி உலகம் செழித்தல்வேண்டும் என்னுங் கருணையினால் அந்தச் சுழியில் விழுந்தான். அதைக்கண்ட அம்முனிவர் நம்முடைய சொல்லினாலல்லவா அரசன் இறந்தான் என்று துக்கித்துத் தாமும் அச்சுழியில் விழுந்து இறந்தார்.

செய்யுள்—74.

எவராலும் எற்முடியாத ஒரு பெரிய மலைக்குகையில் ஓர் அரச அன்னம் அன்னப்பட்சிகளோடு வாசஞ்செய்துகொண் டிருக்கும்போது, ஒருநாளிரவு பெருமழையினால் வருந்திய ஒரு காக்கை தான் இருக்க இடங்கேட்டது. மந்திரியாகிய அன்னம் காக்கைக்கு இடங்கொடுக்கலாகாதென்று சொல்லவும், அரசவன்னம் அதன் சொல்லைக் கேளாமல் காக்கைக்கு இடங்கொடுத்தது. காக்கை அன்றிரவில் அங்கே தங்கி எச்சமிட, அவ்வெச்சத்திலிருந்து ஆலம் வித்து முளைத்தெழுந்து, பெரிய விருக்ஷமாகி, விழுதுகளை விட்டது. ஒரு வேடன் விழுதுகளைப் பற்றிக்கொண்டு அம்மலையிலேறிக் கண்ணிவைத்து அன்னங்களைப் பிடித்தான்.

PRINTED AT THE C. L. S. PRESS, MADRAS—1928

திவான் பஹதூர்—வி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் இயற்றிய

நீதி கதா கிருதிகள்.

'ஈஸாப் கதைகள்' என்று நீதி புகட்டும் பல சிறு கதைகள் வழங்கி வருவதைப் பலரும் அறிந்திருக்கலாம். அக்கதைகள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்டவை. அவைகளின் அருமை பெருமைகளால் அவை இன்றும் அழியாமல் உலகம் முழுவதும் பிரபலமாய் வழங்கி வருகின்றன. அநேகமாய் முக்கியமான பாஷைகள் பலவற்றிலும் அவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்களுக்கு அவை மிகவும் ஏற்றவையாயிருக்கின்றன. ஆதலால், காலஞ்சென்ற திவான் பஹதூர்—வி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள், அக்கதைகளிற் சிலவற்றை, சிறுவர்கள் இசையுடன் பாடுவதற்கேற்ற கீர்த்தனைகளாக, எளிய நடையில் இயற்றியுள்ளார். அவை, இப்பொழுது நல்ல கடிதத்தில் படங்களுடன் நீதி கதா கிருதிகள் என்னும் புத்தகமாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

விலை, $\frac{1}{4}$ அணா.

பாலநீதிச் செய்யுள் நூற்றிரட்டு.

ஔவையார், அதிவீரராம பாண்டியன் முதலிய முற்கால வித்துவ சிரோமணிகள் எழுதிவைத்த அருமையான நீதி நூல்கள், சிறுவர்கள் மனத்திலும் பதியக்கூடியவாறு தெளிவான எளிய நடையில், மனப்பாடம் பண்ணுவதற்கு அநுகூலமான செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருக்கின்றன. ஆதரிப்பாரில்லாமல் அந்நூல்கள் இப்பொழுது பாடசாலைகளில் அதிகமாகப் போதிக்கப்படவில்லை. தங்களைக் கல்விமான்கள் என்று மதித்திருக்கும் பலதமிழ் மக்கள் கூடத் தங்கள் முன்னோர்களுக்கு அரிச்சுவடிப் பாடமான இவ்வரிய நூல்களைக் கண்ணாலும் கண்டறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இது தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் மிகவும் மானக்கேடான விஷயமன்றோ? இக்குறைபாட்டை நிவர்த்திக்கக் கருதி அவ்வரியநீதிநூல்களை, சிறுவர்களும் பிறரும் படிப்படியாய்க் கற்று அறிந்துகொள்வதற்கேற்றவாறு பல பகுதிகளாகப் பிரித்து, பதவுரையுடன் நல்லகடிதத்தில் தெளிவான எழுத்துக்களால் அழகாக அச்சிடலாயிற்று. அந்நீதிநூல்களின் பகுப்பும் அடக்கமும் வருமாறு:

		ரூ.	அ.	பை.
முதற்படி (ஜூனியர்-Junior)				
பகுதி—1.	உலகநீதி, ஆத்திசூடி	0	1	6
,,	2. கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை.	0	2	0
,,	3. வாக்குண்டாம், நல்வழி	0	2	0
இடைப்படி. (இன்டர்மீடியேட்-Intermediate)				
பகுதி	1. நீதிவெண்பா	0	2	6
,,	2. நன்னெறி, இனிது 40, இன்னா 40	0	3	0
உயர்படி. (ஸீனியர்-Senior)				
பகுதி	1. முதுமொழிக்காஞ்சி, நீதிநெறி விளக்கம்.	0	3	6
,,	2. திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை	0	5	0

தென்னிந்தியா வாசக புஸ்தகங்கள்

முதற் புஸ்தகம்	விலை	2½	அணு
இரண்டாம் புஸ்தகம்	,,	4	,,
மூன்றும் புஸ்தகம்	,,	4	"
நான்காம் புஸ்தகம்	,,	6	,,
ஐந்தாம் புஸ்தகம்	,,	6	,,

இந்தத் தென்னிந்தியா வாசக புஸ்தகங்கள் பாலர் வகுப்புத் தொடங்கிப் படிப்படியாக மேலே பல வகுப்புக்களுக்கும் பாடபுஸ்தகங்களாகப் புதியனவாய் இயற்றப்பட்டுள்ளன. எலிமெண்டரி பாடசாலைப் பிள்ளைகளைப்பற்றி அதிக அனுபவமுள்ள உபாத்தியாயர்களால் இவைகள் எழுதப்பட்டன. சிறந்த வித்துவான்களால் நன்கு பரிசோதிக்கப்பெற்றன.

இவை சென்னை வித்யாவிசாரணைத் தலைவர்கள் பிரசுரம் செய்திருக்கும் (Scheme of Studies) விதிகளை முற்றினும் தழுவி எழுதப்பெற்றுள்ளன.

வகுப்புக்களுக்குத் தகுந்தபடி பாடங்கள், பாஷை நடையிலும், விஷயங்களிலும், அளவிலும் படிப்படியாக உயர்ந்திருக்கின்றன. துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

மேல்வகுப்புப் புஸ்தகங்களில் ரகர றகர பேதங்கள் நகர னகர பேதங்கள் முதலிய அருமையான விஷயங்களைப் பிள்ளைகள் எளிதாக அறிந்துகொள்ளுமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

Easy Selections from Tamil Poetry, Intermediate Part I. 2½ As.